

சற்குருப்யோ நம:

ஸ்ரீ நிஜ குண யோகீஸ்வரர்

கன்னட பாஷையில் அருளிச் செய்த

விவேக சிந்தாமணியில்

வேதாந்தப் பரிச்சேத மென்னும்

வேதாந்த சூடாமணி.

இது

நல்லாற்றூர் துறை மங்கலம்

ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளப்பட்டு

திருப்பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீ காசிகர்நந்த ஞாநாசார்ய சுவாமிகளாலும்

ஸ்ரீ. க. சிவ. மடாலயம் குருசுவாமிகளாலும்

அச்சியற்றப் பெற்றது.

சிறப்புப் பாயிரம்.

அருமறையின் பொருடெரித்த விவேக
சிந்தா மணியதனு ளறை வேதாந்தப்,
பொருளினைமுந் நீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான், பெருகு
சுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல ராற்
புனைபாப் பெருந்தண் மாலைக், கருமிடற்று
வானவற்கே சாத்து சிவப் பிரகாசன் கவி
ஞர் வேந்தே.

சற்குருப்யோ நம:

வேதாந்த சூடாமணி.

தருணமா துமைமுகத் தாம ரைக்கெழு
மருணறு மெனவுதித் தடியர் பாற்புரி
கருணைமா மதமெனக் காட்டு மாமுகன்
சரணவா ரிசமலர் தலையிற் கொள்ளுவாம். 1

சீர்கொண்ட வருமறையின் முடிமணி
யைத் தெய்வ சிகாமணியை யடியவர்தங்
கண்மணியை மாயைய், பேர்கொண்ட விரு
ளிரிக்குந் திநமணியை முக்கட் பெருமணி
யை யகத்தினுக்கோர் விளக்காக விருத்தி,
யேர்கொண்ட விவேகசிந்தா மணியெனு நூ
லதனு ளெடுத்தியம்பும் வேதாந்தப் பரிச்சே
தப் பொருளை, நேர்கொண்ட தமிழ்விருத்த
யாப்பதனுற் றெரிய நிகழ்த்துவன்வே தாந்
தசூ டாமணியென் றன்றே. 2

பாயிரம்—முற்றிற்று.

நூல்.

வேதமொரு நான்குமா றங்கமுநன்
னியாயமீ மாஞ்சையொடுமிருதி புராணமு
மீரேழா, வோதலுறும் வித்தைகளா மவற்
றுண்மீ மாஞ்சை யுயர்ந்ததா யைந்நான் கத்
தியாயமா யருத்த, பேதமுற விருகூறு மவ
ற்றுண்முதற் கூறே பிறங்குமருட் சைமினி
சூத் திரரூப மாகிப், போதுமீரா றத்தியா
யங்களாய்ச் கருமப் பொருளுணர்த்திப் பூரு
வமீ மாஞ்சையெனப் படுமால். 1

சாற்றியவச் சைமினிசூத் திரத்திற்கு
மிக்க சாபரமென் றொருபா டியம்புரியப்
பட்ட, தேற்றமிகு மம்மீமாஞ் சைக்குமதம்
பாட்ட மெனவொன்று பட்டாசா ரியனால்
வந் தன்று, போற்றுமவன் சீடனா இயபிரபா
கரனாற் புகழ்பிரபாகரமெனவோர் மதாந்தர
நன் கமைய, வாற்றியவச் சாபரபா டியமதற்
கு விளங்க வாக்கப்பட் டுலகமெலா மறிந்
திட நின் றதுவே. 2

உரைத்தவிரண் டாங்கூறு பிரமமுறை
ப்பதனா லுத்தரமீ மாஞ்சையெனப் பட்ட
ருள் கூர்வியாதன், றெரித்தசூத் திரவடி
வ மாகியிரு நான்கத் தியாயமா மவற்றுண்
முத னான்கத்தி யாயம், விரித்தலுறு தே
வதந காண்டமெனப் பட்டுவிளங்குறுதெய்
வதவிலக் கணம்பலபத் திரனா, னிரைத்து
ரைசெய் யப்படுமே னான்கத்தி யாய நிகழ்
பிரம காண்டமென வேநிசழ்த்தப் படுமால்.

அப்பிரம காண்டத்துட் சிவமொடியி
ரயிக்கமறைதலாற் சங்கரா சாரியனுங் குரு
வா, லொப்பரிய பாடிய மொன் றுரைக்கப்
பட்டதுபின் னுரைத்ததற்கு விலரணசா
ரியனென் பவனாற், செப்பரிய விவரணமாக்
குறப்பட்ட ததுவே தெரியின்வே தாந்தநூ
லென்றுரைக்கப் படுமோ, லிப்பெரிய வேதா
ந்த நூற்பொருளி னகல மெங்ஙனமென்
றிடினுரைத்து மியம்பிய நூன் முறையே. 4

வாய்த்தநூன் முகத்துரைக்கு மங்களா
சரணை வாழ்த்துவணக் கொடுவத்து நிர்த்

தேச மெனமூன், ருத்தபதம் பதப்பொரு ளே வாக்கியயோ சனேயே யறிவினு விடை யிவை யைந் துறையினிலக் கணமாங் கோத் துரைசெய் விசேடவிசே டியங்கருத்தா கருமங் கொள்கிரியை யிவையந்து வயவி லக் கணமாஞ், சாற்றுமநு பந்தசதுட் டய நூற்கு விடயஞ் சம்பந்தம் பயனதிகா ரிக ளென நான் கறியே. 5

விடயமது சிவசீவர் தமதேகத் துவமாம் விமலனொடு நூற்கறையப் படலறையுந் தன் மை, யடைதலுறு சம்பந்தம் பயன்றுய ரெ லாநீத் தாநந்தப் பதம்பெறுதல் சாதநநான் கினேயு,முடையவனே யதிகாரி யென்றறை வ ரறிஞு ருரைத்தசா தநசதுட் டயநித்த வநித்தப், படுபொருளின் விவேகமிக பர போக விராகம் பழிப்பரிய சமைமுமூட் சுத் வமெனப் படுமொல். 6

நித்தியமாந் மாவே பொய் விடயமெ லா மெனத்தேர் நிலைதருநித் தியாநித் திய வத்து விவேக, மெத்திவரு மிகமொடமுத்

தாத்தில்வரு போக விராகமிம்மை மறுமை யுள விடயநுகர் வனைத்தும், பொய்த்தழியு மிடும்பைமய மெனவிடுத லாகும் புகழ்சமை யே முதலாய சட்குணங்கள் பெறுதல், வைத்த சமை யியல்பாய முத்திவிருப் பதுவே வயங்குமுமூட் சுத்துவமென் றறிந் திடுக மதித்தே. 7

சமைதமைவையே திதீக்கையுப ரதிசிரத் தை சமாதி சமைமுதலா மறுகுணங்க ளுட் கரண மடக்கல், சமைதமைதான் புறக் கரண மடக்குதல் காமாதி தணித்திடுகை திதீக்கை கரு மங்களனைத் தினேயுஞ், சுமையெனவே விடுதலுப ரதிசுருதி குரு வைத் துணிவினு னம்புமதே சிரத்தைகுரு மொழிநெஞ், சமை வுறவே திட்பமுறல் சமாதியிச்சா தநஞ்சேரதிகாரி செய்யுங்குரு சே வையினையெடுத் தியம்பில். 8

ஆத்தமுட னங்கமே தாநஞ்சற் பாவமா மவற்றுட் குருபரனுக் கநுகூல விருத்தி, யா த்தமுயர் குருபான்குற் றேவலே யங்க மரு

ட்குரவர்க்குரியமனை நிலமுதலா மவற்றைக்
காத்தலது தாநமாஞ் சற்குருவே மெய்யாக்
கண்டசிவ மெனநம்பு மதுவேசர் பாவ, மே
த்துகரு மம்பத்தி மிகுஞாந காண்ட மெனு
மிவற்றான் மூவதிகா ரிகள்வேறு முளரால்.

உடம்பினையும் வருகுடும்பந் தனையு
மியா னெனதென் றுளன்கரும காண்டியெ
லாக் கிரியையுமீ சற்கே, திடம்பெறநின் று
க்குமவனேபத்தி காண்டி செயுங்கரும மனை
த்தினுக்குங் கரிதானென் றிருப்போன்,
மடந்தவிரு நன்ஞாந காண்டியென லாகு ம
ற்றுமுள ரைவரொரு வர்க்கொருவ ருய
ர்வா, யடைந்தவதி காரிகளங் கவர்கருமி மு
முட்சோ டறையுமப் பியாசியநு பவியுடனா
ரூடன். 10

மூடமொடு தன்சாதி கருமமே பற்றி
முத்தனா மவனா றுபிணிறப்பிலொண் கருமி,
நீடுலக மின்மையென நினைந்துபுறக் கரும
நிட்டனாய் முப்பிறப்பின் முத்தனா மவனே,
நாடரிய முமுட்சுலகங் கநவெனக்கண் டுள்

ள நற்கருமஞ் சேர்ந்துபிறப் பிரண்டுளனப்
பியாசி, வீடுலக விவகார நினையாமல் விவேக
மேவியோர் பிறப்பினான் முத்தனநு பவி
யே. 11

உலகநிலை தோன்றாமற் றன்றிகழ்ஞா
நத்தா லுண்மைமுத்த னாமவனே யாரூடன்
மற்று, முலகமுதல் யாதெனத்தேர் வொடு
குருவை யடைந்து முடம்பாதி பொய்யெ
னக்கண் டருட்குருவை யடைந்து, முலகி
லொரு குரவன்றன் மகற்குபதே சஞ்செய்
துறக்கேட்டு முயர்தருஞா நிகளாகி முத்
தி, யுலகுதொழு விவேகமொடு விரத்தி
தெய்வ கதிபா லுற்றிடுவோர் மூவரதி காரி
சளா குவரால். 12

சாதகர்களாஞ்சீடர் பேதத்தாற் குரவர்
தாமும்போ தககுருவே முதலாக விருநாற்
பேதமடை குவரவருட் போதகன்முன் னா
விற் பெரும்பொருள்கூ றிடுபவன்றத் துவங்
திகழ்த்து பவனே, வேதகனல் வகியாதி யா
லிம்மை யின்பம் வெந்துயரங்குதவுமவ னிசி

தகுரு வறத்தைப், போதகஞ்செய் திருமை யினு மின்பமருள் பவனே புகழ்தருகா மிய குருவென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 13

சூசகனும் விவேகத்தாற் சமைமுதலாங் குணங்க டொகுப்பவன்பொய் விடயமென வாங்மவிருப் பருள்வோன், வாசகனுஞ் சிவ சீவ ரயிக்கியஞா நத்தை வழங்குமவன் கார கனே யந்தவிர்த்து நிலைத்த, வாசகனு முத்தி யருள் பவன்விகித குருவா மதிகா ரிகளாகு மெனமுன்னர்க் கூறு, நேசமுறு சீடர்தம்மு ளொருவன்முத் தாப நெருப்பினுல் வெந்து சிந்தா குலமுடைய னுகி. 14

நானுரிப் பவமெனக்கு வந்தவா றென் கொ னசிப்பதெவ ராலெனவாய்ந் தலர்கரங் கொண் டேகி, யானுநற் கல்வியறி வடக்கம் வை ராக மாதியாங் குணமுடைச்சற் குரு வையடைந் ததிர்மண், ணூனுரப் பணிந் தெழுந்தன் பாற்கரங்கள் குவித்தே யுறவழு த்தி யருட்குருவே யென்பாச தொழிவு, தானுமெத்திறத்தினு லெனவினவல் சீடன் றனதுவிதி வத்துபசந் நத்துவமா மன்றே.

அனையவன ததிகாரந் தெரிந்தருளா னேக்கியஞ்சலோம்பென்றபய காஞ்சிரத்தி லிருத்திப், புனையவருஞ் சுருதியுத்தி யால வன தநாங்ம புத்தியினை யொழித்துத்தா தாங்மியவாக்கியத்தா, னினையலரு மொரு பிரம நீயேயென் றுள்ள நிலையையுணர்த் துதல்குரவ னுபதேசமாகு, மினையவுபதே முறையுத்தேசத் துடனே யிலக்கணஞ்சோ தனையெனுமூன் றினையுமுடைத் தாமால்.

அறியவுணர்த் துறுபொருளை நாமாத் திரத்தா லறைந்திடுத லுத்தேசமாங்களகம் பளமாங், குறியுடைய தானெனல்போ லப் பொருளிற் சிறந்த குறியுரைத்த விலக்கண மவ் விலக்கியமாம் பொளிற், செறிவுறு மவ் விலக்கணமுண் டோவிலையோ வென் னத் தெரிந்திடுதல் பரிட்சையோர் பொரு ளறிந்து பெறற்குப், பொறியுறல்செய் காட் சியா மளவைமுத லாகப் பொருந்துபிர மாணங்க ளெட்டுளவா மன்றே. 17

கடமுதலா மவற்றினது காண்கை தா
னே காட்சிபுகை யாலங்கி ஞானமநு மாநந்,
திடமருவு மவ்வநுமா நம்பதிஞை யேது
திட்டாந்த மெனுமங்க முடைத்தவற்றுட்
பதிஞை, யிடமலைவெவ் வழலுடைத்தென்
பதுபுகையுண் மையினு லெனலேது மடைப்
பளிபோ லென்பதுதிட் டாந்த, முடைமை
யுண ராத்தனுரை யானதிதீ ராதி யுறுகனி
யா திகளுண்மை ஞாநமா கமமாம். 18

பகற்பொழுதுண் ணுனொருவ னிளை
யாமை கண்டு பரிந்திரவூண்கற்பித்தல் கா
ணருத்தாபத்தி, யகத்தினிலை யுறுதேவ த
த்த னெனி லிருப்பனவன்வேறூ ரிடத்தி
லெனத்தெரிந்திடுத றன்னைத், தகப்பெரி
யர் கேள்வியருத் தாபத்தியென்பர் தகும்ப
சுவோ டொக்குமரை யெனுமொழிகேட் டி
ருந்தோரன், புகப்படரும் வநத்திலதன் விட
யஞா நந்தான் பொருந்துதலேயுவமானப் பி
ரமாண மாகும். 19

இங்கிலனிற் கடமில்லை யென்பதனுற்
றேன்றுமின்மையுணர் வபாவமா மாயிரமா

கியவெண், டன்னிலொரு நூறெனுமெண்
ணுண்டெனுஞா நந்தான் சம்பவமா மிம்ம
ரத்தி னியக்கனுள னென்னுஞ், சொன்னி
கழ்வில் வருமியக்க விடயவுணர் வதனைச்
சொற்றிடுவ ரறிஞரை திகமாகு மளவை,
யென்னவவண் டொகுத்துரைத்த காட்சி
முத லாய வெண்வகையிற் சமயர்கொள
லின்னவென வுரைப்பாம். 20

புகலுகா யுதனுக்குக் காட்சியொன்
றேசைந புத்தவைசே டியர்கடமக் கிரண்ட
னுமா நத்தோ, டிகலருஞ்சாங் கியர்க்குமூன்
றுரையொடுநான் குவமை யொடுநியாயர்க்
கருத்தாபத்தியொடைந் தாகு, மிகுபிரபாக
ரற்காறு மபாவமொடு பாட்ட வேதாந்தி கட்
காகு மெனவறிக தெரிவுற், றிகலருமொண்
புராணிகர்க டமக்களவை யெட்டா மென்
றுரைப்பர் சம்பவவை திகங்களுட னன்றே.

திருந்தியவே தாந்தநூ லியம்புறுவ தி
ருக்குத் திருசியமென் றிருபொருளங் கவற்
றின்முதற் றிருக்கில், வறைந்திடுவ சுவகதந்

தன் சாதிவிசா திகளா மற்றவைமூன் றினு
க்குமுதா ரணமுறையே மொழியில், விரிந்
தநிழ றருநெடும்பூம் பனைமரமொன் றிற்கு
ஞிமிறினங்கள் புக்குமுகத் துழுதுபெரு கு
றுதே, னருந்துநறு மலர்முதலா யினவும்
வேறுள்ள வணிமரமுங் கன்முதலா யின
வும்போலாமால். 22

நிரவயவ மாதலினு னுஞ்சத்து வேறு
நிகழாமை யானுமிறை தனக்குமுத னடுவி
ன், றொருவுறுக விவ்வுலககாரணமா மாயை
யுண்மையினு னிறு’ திய தி லென்பதென்கொ
லென்னில், வரைவுதருசித்திரிகன் சித்திர
சத் தியைப்போன் மாயையுஞ்சந் மாந்திர
மாம் பிரமத்தின் வேறாய்த், தெரிவதிலா
மையினென்றுஞ் சச்சிதா நந்த சிவத்தினு
க்குவிசாதியிலையென் றுணர்கதெரிந்தே.!)

சுருதியினு ளேகமே வாத்துவித மெ
ன்னுஞ்சொற்கிடையு ளேகமெனுஞ் சொல்
லதனுக் கயிக்க, மரிதிலுண ரேவவேனு
மிடைச்சொற்குத் தேற்றமத்துவித மெனு

மொழிக்குத் துவிதவிலக் காகக், கருதுபொ
ருள் வருதலினு விம்முறையே மாயா கற்
பனைகள் கடந்துநிரவயமாகி யென்றுந், திரி
தவில்சிந் மயமாகு மொருபிரமந் தனக்குத்
தெரித்தசுவ கதமுதலா யினமூன்று மிலை
யே. 24

அத்தியா ரோபமப வாதமென விரண்
டா யறைகுவர்கற் பிதமத்தி யாரோப முள்
ள, சுத்தியூடிலாதவிர சதம்விளைத்தல் போ
லச் சொல்பிரம சத்தினில்லா வுலகதுகற்
பித்த, லெய்த்திதுதான் வெள்ளியதன் றிப்
பியெனல் போலோர்ந் திறைமெய்பொய்
யுலகமெனத் தெளிதலப வாத, மெய்த்த
பொருளறியுமிலக் கணமூன்று மவைதாம்
விளங்கதத்து வாவிருத்தி தடத்தமொடு
சொரூபம். 25

ஆகமுத லனநியதி செய்து நின்ற வா
ருயிரை யறிவித்த லதத்துவா விருத்தி, சா
கைநுனி மதியுளதென் றுணர்த்தலிற்பூ தா
திசகமாய காரணங்கொண் டறிவுணர்த்தல்

தடத்த, மாகனலி விளங்குகதர்ச் சொருப
னெனல் போலாங் மாவினிச சொருபமிது
வெனவுணர்த்தல் சொருப, நீகடவு சொ
ருபநிசஞ் சச்சிதா நந்தநித்தியம்பூ ரணமாக
நீகினைந்து கொள்ளே. 26

மதித்தன்மதி யாமைநன வாதிகளிற்
றனக்கோர் வாதையிலா துண்டெனல்சத்
தவத்தையனைத் தினுமே, யுத்தவிட யங்
களைநின் றறிந்திடுதல் சித்தா முவப்பினுக்கு
விடயமாந் தன்மையா நந்தந், திதித்தசசோ
திதசித்த மனைத்துஞ்சா தகமாந் திறத்தி
னா லனைத்தினுஞ்சம் பந்தநிறை வெனவே,
விதித்திடுகெ வுயிர்சச்சி தாநந்த மயமேல்
விளங்கியதி லவற்றுளா நந்தமெங்கு மெ
ளினே. 27

வெம்மையொளி யுருவாய வழல்விள
க்கி னொளியே விளங்கியிடும் புனலிடத்தின்
வெம்மையே விரியும், வெம்மையொளி யிர
ண்டுமெழும் விறகினிலவ் வகைபோல் விம
லசத்தொன் றேதிகழுங் கன்முதலா மவற்

றின், மெய்ம்மைதவிர் புத்தியது தமோகு
ணத்தின் மூட விருத்தியினு மிராசதத்தி
ன் கோரவிருத் தியினு, மெய்ம்மயசச் சித்
தாகுஞ் சத்துவத்திற் சாந்த விருத்தியினிற்
சச்சிதா நந்தங்க டோன்றும். 28

ஆதலினா லாநந்த மயமாமாங் மாவவ்
வைந்தினுக்கு முபாதியுள வவைமுறையே
மொழியிற், பேதமுறுஞ் சத்துமூன் றாம்வி
வகா ரிகம்பின் பிராதிபா திகம்பார மார்த்தி
கசத் தெனவே, மூதுணர்விற் சுழுத்தியிற்
றோன் றாதுநன வுற்று முத்தியுறு மளவு
முறுங் கடாதிமுத லதுவாம், போதுகந
வினிற்றோன்றி யழிவதிடை யதுவாம்பொ
ன்றாத பிரமசத்தே யிறுதியதா மன்றே.

சீவனொடு சன்கூடத் தன்பிரம மென்
ணச் சித்துநான் காங்குடநீர் கதவுறுவெண்
மீன்வான், றாவுபனி நீர்விம்ப வெனுமிதா
காசஞ் சொல்கடா வச்சிந்நா காசமொடு மா
வான், மேவுமிவை யவற்றினுக்குத் திட்டா
ந்த முறையாம் விடயமொடு பிரமம்வா சனை

முக்கி யம்பி, னேவுசிச வாங்மாவோ டத்
துவிதம் வித்தை யெனுமிவற்றின் பெயரா
லெண் வகைப்படுமா நந்தம். 30

மாத்துமுதல் விடயவூ தியங்கடமிற்
றோன்றி வரல்விடய வாநந்தங் கண்படை
யிற் றோன்ற, லோதுபிர மாநந்தந் துயிலொ
ழிவிற் றோற்ற முடையதுதான் வாசநா நந்
தங்கே டின்ப, மாதலிலா னொதுமன்மதி
தோன்றுதல்முக் கியமா மாநந்த மனோலய
யோ கத்தினில்வந் துதித்த, லேதமறு நிசா
நந்தம் பிரியவிட யத்து ளியான்பிரிய னெ
னத்தோன் றுதலாங்மா நந்தம். 31

விரியுமுல கனைத்தும்பொய் மெய்ம்
மைதா னென்னும் விவேகத்திற் றோன்று
வதே யத்துவிதா நந்த, மரியமறை முடிவா
கும் வாக்கியஞா நத்தா லாதலது வித்தியா
நந்தமென வறிக, வுரியனமுன் னின்மை
யொடுபின்னின்மை யின்றி *யொன்றோன்

* யொன்றினிலொன் றின்மையென்று
என்றும் பாடமுண்டு.

றா காமையென்று மின்மையென நான்கா
ய்த், திரியுமபா வங்களிவை நித்தியத்துட்
புகாத திறத்தனவாம் பூரணத்து முறு
தனமூன் றுகும். 32

உரைத்தவைதா மியாவையெனி னொரு
காலத் துண்டின் றொருகாலத் தெனுங்கால
பரிச்சேதமுடனே, தெரித்தவொரு தேயத்
துண் டொருதேயத் திலையென் றேயபரிச்
சேதமுமொன் றுமாகா தென்னுங், கருத்தி
ல்வரு வத்துபரிச் சேதமுமா மெனவே கரு
திடுகவினிச்சித் தின் விரிவாகு மெனமுன்,
விரித்திடுமேச் சீவாதி கட்குநாமா,தி விவகார
கற்பனையீண் டெடுத்துமொழி குதுமால்.

சாற்றரிய சீவபே தங்கண்முறை விசு
வன் றைசதன்பின் பிராஞ்ஞெனப்பகர்ந்
திடுவ ரவருள், வேற்றுமைசெய் தூலவுடல்
வியட்டியபி மாநி விவகா ரிகன்புத்தி கது
வுறுசை தங்யன், மாற்றரிய சிதாபாசன் வி
ட்சேப ரூபன் வருபிரமாத் துருநுவல்கத்
துருவொடுபோத் துருவே, தோற்றியிடும்

விஞ்ஞாநமயன்குடும்பி சரீரி துவம்பதமுக்
கியன்முதலா யினவிசுவ நாமம். 34

பேற்றவொரு சூக்குமமெய் வியட்டி
யபி மாகி பிராதிபா திகசீவன் சொற்பக
கற் பிதனென், மற்றவைதான் முதலாய
தைசதன்றன் பெயராய் வழங்குறுவர் கா
ர்ணமெய் வியட்டியபி மாகி, யுற்றுவரு ம
வித்தையோ பகிதன்கா ரியமா முபாதிக
னென்பனமுதலாம் பிராஞ்ஞநா மங்கள்,
பற்றிவரு சீவாங்மா வந்தராங் மாமேற் பர
மாங்மா வெனப்படுமோங்மாவி தமூன் ருகும்.

காயந்துள விரும்பு போலுடம் பாதி
கலந்துறு குடும்பமென் வழக்கிற், சார்ந்து
ளன் சீவாங் மாவெனப் படுவான் ருமரை
யிலையினீர் போலத், தோய்ந்துள குடும்பப்
பெருவிவ காரங் தோய்விலனங்சராங் மாவா
ம், போந்துல கிறந்து பரிதிபோற் சான்ரு
ய்ப் பொருந்திஞேன் ருன்பர மாங்மா. 36

நீர்விழுங் தொருவெங் கதிர்தடு மாறி
னின்றதென் றுரைப்பது போலுங், கார்

விரைந்தோட வோடுகின்றது தண்கலைமதி
யென்பது போலு, மோர்வருந் திரிவிற்போ
தவாங் மாவிற் குடன்முத லாகிய வுபாதிப்,
பேர்வருஞ் சீவ பாவனை யுலகப் பெருவிவ
காரமென் றறியே. 37

ஆருவிராட் புருட னிரணிய கருப்ப
னந்தரி யாமியென் றீசன், றிரிவித மவருட்
டூலவா கத்துச் சமட்டியா கியவபி மாகி,
விரிவுறும் வைஶ்வா நரனென முதலாய்
விராட்புருடன்பெயராகு, மருவுறு மிலிங்க
மெனுமுடற் சமட்டி மாகிமாப் பிராணனே
யன்றி. 38

சூத்திராத் மிகனென் பெயர்முத லா
கச் சொற்றன ரிரணிய கருப்பற், கேத்து
கா ரணமா முடம்புறு சமட்டி யெனுமபி
மாகியவ் வியத்தன், வாய்த்தகா ரணமா
முபாதிக னங்த மயன்பர தேவதை பரம,
ஞுத்ததற் பதமுக் கியார்த்தனென் பெயர்
முனந்தரி யாமிபெற் றிடுமே. 39

சித்திர படமோர் பொருளொடுங்
கூடாத் திகழ்வினிற் றெளதமே யெனவு,

நெய்த்தகூழ் வருடக் கடிதமே யெனவு நீனி
றத் திலாஞ்சித மெனவும், பத்தியோ வியஞ்
சேர்ந் திரஞ்சித மெனவும் படுதல்போற் பிர
மமு மாயை, வைத்தகா ரியங்கள் கடந்துறு
நிலையில் வயங்குஞ்சித் தெனும்பெயர் புனைந்
தே. 40

அகிலகா ரணமா மாயையை மருவி யந்
தரி யாமியா மாயை, சகலகா ரியமாஞ் சூக்
கும வுடம்பு சார்ந்துபொன் கர்ப்பனென்
றாகி, விகலமி றூல வுடம்பினை மேவி விரா
ட்டென நிற்குமென் றறிவாய், திகழுறு பிர
மஞ் சித்திர படமேற் சித்திர மியாதென
வினவில். 41

விரிஞ்சனே முதலாஞ் சேதந மோடு
வெற்பெழு வாயசே தநமாய்ப், பரந்துள
வுளகஞ் சித்திர மென்பர் பரம்பொரு ளா
மொரு பிரமத், திருஞ்சடா சடமா முலகது
தோற்ற மெவ்வண மெனிற்படந் தன்னில்,
வரைந்தபன் னிறமாய்க் குளிர்முதன் மாற்ற
வல்லன வலதுகிற் போலி. 42

ஓர்வடி வாகிக் குளிர்முதன் மாற்று
முண்மையாஞ் சித்திர படம்போன், றார்வுற
வெழுதுங் கிரிமுத லாய வதனொடொப்
புறுகிலா வாபோற், றேர்வரும் பிரமத் தெ
ழுந்துபற் பலவாஞ் சீவர்கள் சித்தொடொப்
பாகப், பார்முத லொவ்வாச் சடங்களா தலி 43
னாற் பரத்திலாஞ் சடாசட வுலகம்.

இத்திறத் தீசன் முக்கிய குணங்களை
லாமறி தன்முத லனவாங், கத்துருத் துவ
மோ டகத்துருத் துவம்பி னன்னிதா கத்
துருத் துவமே, யத்தன்மெய்ப்பிரபுத் துவ
வலி யாக்க வளித்தல்போக் குதனிய மநந்
தா, னெய்த்திட லகற்று மநுப்பிர வேச 44
மென்பன வீசனைந் தொழிலே.

நீங்கிய விகாரப் பிரமமா மீச னிகழ்த்
துமோ தொழில்பல வென்னிற், பூங்கதி
ரிச்சை யின்றியே வாரி பொழிமழைக் கதிரி
னாற் பொழியா, வாங்கதி னிழலைப் பொருந்
தியங் நிழலை யலர்முகி லான்மறைத் தளித்
தே, தூங்கிம கரத்தால் வெங்கதி ரானீர்
தொலைத்ததைத் தன்னொடாக் குதல் 45
போல்.

போற்றிறை மாயாசத்தியோ டொன்
றிப் போலிந்தசிற்பிரதாந மதனாற், சாற்றரு
நிமித்த காரண னாகித் தகுஞ்சடப் பிரதாந
மதனா, லாற்றுபா தாந காரண னெனநின்
றாக்கிய புத்தியா திகளிற், றோற்றுபூ சீவ
ரூபமாய் வினையாற் சொற்றபோத் துருவெ
ன நின்றே. 46

நியமசத் தியினாற் போகபோத் துரு
வை நியமஞ்செய் துருத்திர வுருவான், மய
முறு மாயா காரியஞ் சிதைத்து வந்தரு ளா
ரிய வுருவா, லயர்வுறு சீவன் றன்னையே
தன்னோ டயிக்கமாக் குவனென வறிக,
வுயர்வுறு சமட்டி வியட்டியென் பனவா 47
லுயிரிறை கட்குறும் பேதம்.

மிகுமரப் பன்மை தண்டலை யெனல்
போன் மிகுமுயி ரெலாமுனா னெனுமோர்,
தகுமபி மாந மிறைசமட் டியதாந் தனித்
தனி மரம்பெயர் கொளல்போற், பகுமுட
றோறும் வேறுவே றாகப் படுமபி மாநமோ
ர்ந் துரைப்பிற், றொகுமுயிர் வியட்டி யுருவ

மென் குவர்மேற் றொரும்பத விலக்கிய முறை 48
ப்பாம்.

சீவனென் றிடுமூ வகையதிட் டாந
ன் சேதந னந்தரி யாமி, யாவலி னநுசந்
தாத்துருச் சுயஞ்சத் தார்த்தனே டவச்சிந
ன் சீவன், தாவரும் பார மார்த்திகன் றுரி
யன் சான்றினன் பிரத்திகாந் மாவா, லேவ
மி றொரும்ப தத்திலக் கியார்த்த னென்பகூ 49
டத்தநா மங்கள்.

ஈசனென் றிடுமூ வகையதிட் டாந
னியம்பரு மொருபரப் பிரமம், பாசமில் பர
தத் துவம்பரமாந்மாப் படியிலா விசுத்தசித்
தின் றிப், பேசுதற் பதலக்கி யார்த்தனென்
பனமுற் பெறுபரி யாயநா மங்க, டேசுறு
பிரமந் தனக்கென வுரைப்பர் திருந்துநூ 50
றெரிதரும் புலவர்.

வடிவொடு பெயராற் குடமுத லாக
மண்பல வகைப்படு மதுபோற், சுடுபசும்
பொன்னே செயகையாற் பலவாஞ் சுடரி
ழையுருவுகொள் வதுபோற், படியறு சித்தே

முன்சொல்சீ வாதி பலவுமா மெனமுத
லாக, விடலரு மறிஞர் நூல்பல திருக்கு
விவேகமென் றியம்புறு மன்றே. 51

இந்துவினை யநாதியடைந் ததைமுழு
து மறையாம லிந்து தன்னா, லந்திறனை
யொளிர்வித்துக் கொள்களங்கமெனவெனை
யா னறியே னென்னு, முந்துலக விவகாரந்
தனிலுயிரை யடைந்ததனை மூடா தென்று,
மந்தவுயி ராலறியப் பட்டமென றம்பிக்கு மந்
தி ரம்போல். 52

விளங்குறுமாந் மாவுருவ மல்லாம
லான்மாவின் வேறாய்த் தோன்றா, துளங்
கொள்விய தாதிகா ரியங்கடமைத் தோன்
றும லொடுகி நின்றுந், துளங்கலக டிதக
டனை யெனுஞ் சமர்த்தை யாகியுமே தோன்
றா நின்ற, வளங்கடரு காரணமாய துவாகுந்
திரிசியமா மாயா சத்தி. 53

அனையதொரு மாயையிலக் கணமசத்
துச் சடந்துக்க மநித்தங் கண்ட, மெனு
மிவையுண் முயற்கோடு முதலசத்துச் சட

வுருக்கல்லெழுவாய் புத்தி, தனையடையுங்
கோரமொடு மூடவிருத் திகடுக்கந் தபுமெய்
யாதி, முனமுரைசெய் யநித்தங்கண் டிதங்
கா லபரிச்சேத முதல வாகும். 54

பிந்நமொட சத்துச்சா வயமுமெதிர்
மறையுமவை பிரிந்து தம்மின், மன்னியவு
மொழிந்தநிர்வாச் சியமாகு நவவிதமம்
மாயை யெய்து, முன்னலருஞ் சுருதிசம்
பந்தமுத்தி சம்பந்த முலக பந்த, மென்
னவரு ஞாநங்கண் முறையேயம் மாயைபடு
மியல்பு கூறில். 55

விண்ணின்மல ரெனத்துச்சமேயென
வு மிப்பிவரு வெள்ளி போல, வெண்ணும
நிர் வாச்சியமா மெனவுமுயிர் போனித்த
மெனவு நிற்கு, மூண்ணிலவு தமமாயை மோ
கமுடனவித்தைபொய்ம்மை யுருவியென்
றே, நண்ணுமிவை மாயாபஞ் சகமாகு மெ
னவறிஞர் நவில்வ ரன்றே. 56

சீவசே தநமறைத்துத் தமமயலா கிய
வுலகத் திறத்திற் கெல்லா, மேவுகா ரணமா

கி மாயைவிப ரிதஞானம் விளைத்து மோக,
மோவவுணர் வழித்தவித்தைசத் தின்வேறா
கிப்பொய் யுருவி யாகும், வீவிலா மாயையத
ற் கிருதருமஞ் சங்கோச விகாச மென்றாம்.

விரிந்தபட மோவியங்கள் பலதிகழ்த் திக்
குவித்தொடுக்கும் விதமே போல, வரந்தை
தரு மாயையுந்தன் விகாசதரு மத்தினா லகி
லங் காட்டிப், பரந்தவைகள் சங்கோச தரும
த்தா லடக்குமெனப் பகர்வர் மாயைக், கிருந்
தகுண மிரண்டுளதில் சுதந்தரமுஞ் சுதந்
தரமு மென்ன வன்றே. 58

பொய்யாகிச் சத்துருவப் பொருளின்
வே றாகியொரு பொருளாய்த் தோற்றல்,
செய்யாமை யாலுள துல் சுதந்தரஞ்சான் றா
யவொரு சேதனன்பா, லுய்யாத சீவாதியாக்
குதலாற் சுதந்தரமு முளது மாயை, மெய்
யான தலதென்றல் விசும்பலர்போ லில்லை
யென விளம்ப லன்றே. 59

புலமில்கந விடைக்கரிபோற் றோன்
றிவிசா ரந்தோன்றப் பொன்றும் பொய்யா

நிலவுதல்செய் சுத்தசத் துவவடிவ மாயை
யொடு நிகழ்த்து கின்ற, மலினசத் துவவடிவ
வவித்தைதமப் பிரதான வடிவ மாகு, நலமில்
பிர கிருதியென விருத்திமூன் றுடைத்து 60
முன நவின்ற மாயை.

மாயைவரு சுழுத்திலயங் களினத்தி
யாசயிக்க மாயிற் றுண்மை, யாயபிர மத்தி
னன வொடுபடைப்பி னிதுபேத வவத்தை
யெய்து, மேயவதிற் பிரமசை தந்நியம்
விம் பித்திதுவே விளங்கு ஞானத், தூயசை
தந்நியவீ சன்பதியென் றிடநிற்குந் துணி 61
வு தன்னால்.

அப்பரற் குபாதி யாகிய மோககா ரணி
யா மாயை, பொய்ப்புறு மவித்தை யெண்
ணிற் போத்துருப் பசுவென் றோது, மொ
ப்பருஞ் சீவர்க் கெல்லா முபாதியாய் மோ
கஞ் செய்யு, மெய்ப்புறு பகுதி பாச மெனக் 62
குணச் சமமாய் நின்று.

அவித்தையின் விம்பித் துள்ள வாரு
யிர் நுகர்ச்சிக் காகத், துவக்குறு காரி யங்க

டோற்றிட வெதிர்கு றித்த, வுவப்புறு மீச
ஞேக்க மாத்திரத் துற்ற லர்ந்து, பவப்படு
கால மாகி யதுகொடு பரிணு மித்து. 63

இருமக தத்து வந்தா னெனநிற்கு மது
தா னீர்பெய், தரும்விதை முளையா மன்
முன் போலிரா தமர்தல் போலக், கருமே
னும் பகுதி யோடாங் காரமு மாகா மற்
பொய், யுரமுறு நீருவி கற்ப வுருவடு வவத்
தை யாகும். 64

தோன்மக தத்து வந்தான் குணபேத
முறுப்பொய் ஞாந, மன்சவி கற்ப மாக வரு
முத லத்தி யாச, மென்முத லாங்கா ரந்
தோன் றிடுங்குண சத்து வந்தான், பின்
வரு மிராச தஞ்சொற் பெருந்தமோ குண
மென் ருகும். 65

உரைப்பருஞ் சத்து வாதி யுருவங்கள்
பிரகா சம்பின், புரைப்பிர விருத்தி மோக
மென்குவர் புகல்கு ணங்க, ணிரைப்பெயர்
தான்வை காரி நிகழுந்தை சதம்பூ தாதி, வி
ரிப்பருங் குணங்கண் மூன் றுந் தருவமேல்
விளம்ப லுற்ரும். 66

சத்துவ குணத்திற் ருேன்றுந் தயங்கு
முட் கரண நான்கும், புத்தியிந் தியங்க
ளைந்தும் போந்துதித் திடுமி ராச, தத்தில்
வாக் காதி யைந்துந் தரும்பிரா ணுதி யைந்
து, மத்தமோ குணத்திற் ருேன்று மகல் 67
விசும் பாதி பூதம்.

அப்பெரும் பூதம் பஞ்சீ கரித்துல காகி
நிற்குஞ், செப்பிய கரண நான்கின் செயல்
களா நினைத்த லந்தப், பொய்ப்பொரு டுணி
தன் மாநம் புரிதல்சிந் தித்த றிங்க, டிப்பிய
நான்மு கன்சேத் திரிபுராந் தகன்றே வன் 68
றே.

இக்கர ணங்க டான மிதயஞா நேந்தி
யங்கட், குய்க்குறுந் தொழிலாங் கேட்ட
லுறல்காண்ட லுண்டன் மோத்த, றிக்குமா
ருதமே நன்மித் திரனுயர் வருணனேடு, தக்
கசு வசியாந் தெய்வந் தாநங்கா தாதி யாமே.

புத்தியிந் திரியங்க டாமுணரும் விட
யம்புறமெனவே யுள்ளுமுணர்ந் திடுஞ்செவி
கள் புதைப்பி, னுய்த்தபிரா ணுதியொலி

கேட்கையங்நா திகளை யுண்ணும்போ தழல்
குளிர்ச்சி யறிதல்விழி மூடின், மெத்துமக
விருளறித லுட்காரா திகளின் விளங்கு
சுவை கந்தமறிந் திடன்முறையே யாகும்,
வைத்தகரு மேந்திரியத் தொழிலுரைத்த
னடத்தல் வழங்கல்விட லாநந்தித் திடுச
லெனவறியே. 70

அங்கிமக பதியிரவி யுடன்மிருத்து பிர
சாபதிதெய்வம் வாய்முதலாங் கோளகை
கடான, மிங்கிவையு ளுட்கரண மிருவகை
யிந் திரியமென்னவரு பதினான்குமத்தியா
ந் மிகமாந், தங்குமிவற் றுறுவிடய மாதி
பௌ திகமாந் தகுமதிதே வதையாதி தெய்
வீக மாமிப், புங்கவரே யிந்திரியம் விராட்
புருடற்கதுமெய் பொன்கர்ப்பற்கதுமறைப்
பா மந்தரியா மிக்கே. 71

நின்றிதயந் தனையடைந்து பிராணனுசு
வாச நிசுவாச மியற்றுமபா னன்குதத்தி
னுற்றுச், சென்றொழிய மலசலங்க ளொழி
த்தலுறுஞ் சமானன் சேர்ந்துந்தி யங்கரச

முறுப்பனைத்தும் பகுக்கு, மென்றுமுதா
னன்களமுற் றுற்கா்ரம் புரியு மிருந்தங்க
மெங்கும்வியா னன்பரிக்கு முடம்பைக்,
குன்றுதவி னுகன்சோம் பாவித்தல் விளைக்
குங் கூர்மனுல் விச்சலொடு தேக்குளவா
மன்றே. 72

தும்மலுட னிருமல்வருங் கிரிகரனு
னகுதல் சொல்லுதலாந் தேவதத்த னற்
சோக ராக, மிம்மைதருந் தனஞ்சயனத்
தனஞ்சயனும் வாயு விறந்தவைந்து நாள்
காறு மிருந்துநனி வீங்கி, மெய்ம்முழுதும்
வெடித்திடச்செய் தகலுநா காதி விளம்பு
புற வாயுக்க டாங்கருமேந் தியங்க, டம்மை
மிக வியக்கலுறும் பிராணாதி வாயுத் தாமி
யக்கும விடாமன்னு நேந்திரியங் களையே.

சாற்றின்வயி ரம்பன்முக் கியன்பிரபஞ்
சநனந் தரியாமி யொமெகாப் பிராணனெ
னும் பெயர்கொள், காற்றிவைகள் சீவசம்
பந்தமா யேயுட் கரணங்க ளியக்கியிடு மண்
முதலைந் திற்கும், பாற்றிகழும் வியாபாரம்
பொறைபிண்டி கரணம் பாகமொடு விரக

மிடங் கொடையாகுந் தரும, மாற்றலுறு திண்மைநெகிழ் வழற்சிபரி வெளியா மய னொடரி யரனீசன் சதாசிவன்றே வதை கள். 74

கந்தமுத லாயினவே குணங்களவை தம்முட் ககநத்திற் கொலியொன்றே வளி க்கிரண்டே றுடனே, யந்தழலுக் கொளியொ டு மூன் றறற்கிரத மொடுநான் கைந்துமண மொடுபுவிக்கென் றறிகதிரி புடிதான், மூன் றுஞா துருஞாந ஞேயமா மவற்றுண் மூல வகங் காரஞ்சேர் சீவசை தந்ய, நந்துஞா துருமநத்திற் கதுவறிவு ஞாந நவின்ற பௌதிசவிடய ஞேயமென வறியே. 75

ஈங்குமந மிருபத்து நான்காவ தாகு மிரு பத்தைந் தாவதுதான் மூலவகங் கார, மாங் கதனை யடைதலுறுஞ் சிதாபாச சீவனறை யுமிரு பத்தாறு மவன்மாயை மருவு, மோங் கொளியா மீசனிரு பத்தேழா மவனவ் வுயிர் முதலாந் துரியனிருபத்தெட்டா மவனு, னீ ங்கலரு மீசனதிட் டாத்துருவாம் பிரமநிகழ் த்திலிரு பத்தொன்ப தாவதுவா மன்றே.

நேரித்தகா ரியத்தோற்ற மிருவகை யாங் கிரம சிருட்டியுக பற்சிருட்டி யென மூலப் பகுதி, விரித்தமக தத்வமக முந்தன் மாத் திரையாம் விளங்குசத்தப் பிரகிருதி யாற்பஞ்ச பூத, முரைத்தவற்றுற் பிரமாண் ட பிண்டமுத லாய வுலகுதயந் தான்கிரம சிருட்டிநிறை கடலான், மருத்துவசத் தலை யாதி போற்சிவத்தின் மாயா மயநாம வுரு வநிகழ் வாமுகபற் சிருட்டி. 77

கருதிசித்த மாதலினை விவையுடம்பா டா குந் தூயபரப் பிரமமாம் விகாரமிலா விறை யாற், றருதலெங்ஙன் காரியங்கள் சடப்பகு தி யென்னிற் றுளிலாக் கதிர்ச்சிலையி லிச் சையிலா தெழுந்த, பருதியினு லழல்வரல் போற் பரசிவனுன் மூலப் பகுதியிடை மக தாதி காரியங்கள் வரற்குத், கருதின்முர ணிலையாகு மெனப்புகல்வ ரறிஞர் காரியங்க டோற்றுதனல் வகையவையீண் டுரைப் பாம். 78

விருத்திபரி ணமமா ரம்பம்விவர்த் தக மாம் விரிந்தபடங் குடில்பாவம் பாறயிரா கார

முரைத்தலுறு தந்துபட ரியாயம்வன் பழு
தை யுரசவுரு முறையவற்றின் றிட்டாந்த
மாகும், வருத்துகயிற் றரவங்கக் தருவநகர்
குற்றி மகன்கநவிற் றிரசாலஞ் சுத்திகா ரச
தங், தெரித்தவிவை முதலனவாங் திரித
வின்மெய்ப் பொருளிற் றிரிந்திடுபொய்ப்
பொருளதுகற் பிதமாதற் குவமை. 79

பொய்ப்பொருள்கற் பிதமாயிற் றவிகா
ரி யாகப் பொருந்துமுயி ரிடத்தேன்முன்
பிராந்தியார்க் கென்னி, லொப்பில்சதி பதிர
திமா லுருவச்சொற் பநந்தா னொருமுநி
வன் பாலுதிப்பி னதனலங் கவனுக், கெப்ப
ழுது மிலாததுபோற் சான்றுமாங் மாவிலில
ங்குகுண வுருவமாம் பகுதியினன் மருளு,
மெய்ப்பரிய ஞாதுருவும் பிராந்திஞா நமும்
பொய் விடயஞே யமும்வரினு மவர்க்கிடை
யூறிலையே. 80

இறைவனற் றோன்றியமா யாமயமா
மூலக மிருந்தபடி யிருக்குந்தன் வடிவினு
லதனுண், மறைவிலாச் சீவபுத்தி விருத்தி

கற் பிதமா மற்றொருபோக் கியவடிவ மே
விருப்பு விடயம், வெறுவிதாம் வெறுப்பு
விட யத்தினொடு நொதுமல் விடயமெனப்
பலவிதமா மவையானவை யென்னின், முறை
யின்வரி தாதிபுலி யெழுவாய்வீழ் துரும்பு
முதலனவா மெனமொழிவர் முற்றுமுணர்ந்
துடையோர். 81

ஈசனிரு மிதமான வேகாகா ரமும்பி
னெய்துமுயிர்க் கற்பிதமாம் பலவாகா ரமு
மோர், தேசவிட யத்துறுதற் கெவ்வாறிங்
கென்னிற் றிட்டாந்த மீசனிரு மிதமணியா
திகடாம், பேசிலொரு தகையாய்ப்போத்
துருப்புத்தி தன்கற் பிதநாநா விதத்தினு
லவைதமைபெற் றோனுக், காசைவிட யம
தாகிப் பெருற்குவெறுப் பாகி யரியதுற
விக்குபேட் சாவிடய மாமே. 82

அப்பொருடான் விளங்கித் தோன்றுறு
வதற் கின்னு மறைதுமொரு திட்டாந்தந்
தோன்றியவோர் மாது, மெய்ப்பரிசோர்
திறமாகப் போத்துருக்கள் புத்தி விருத்தி

கற்பிதத்தினூற் ருதைக்கு மகளாய்த், தப்
பில்கொழு நற்குக்கா தலியாகி மகற்குத்
தாயாகி மாதுலற்கு மருகியா யிருப்ப, ளிப்
பரிசு விடயமெலா மிறைவனிரு மிதமு மில
ங்குயிர்க்கற் பிதமுமா மிருதிறத்துற் 83
றிடுமே.

அண்ணனிரு மிதப்பிரபஞ் சந்தான்வா
திப்ப தல்லாமை யானுநூ லாசிரிய வடிவா
ய், நண்ணலரு முத்திசா தனமாயுந் தன்னு
னழுவவொண்ணு மையினுனு மனையதுதா
னிற்க, வெண்ணரிய சீவகற் பிதமாய வது
தா னிருபிரபஞ் சங்கள்சாத் திரத்தொட
சாத் திரமாங், கண்ணுமசாத் திரப்பிரபஞ்
சங்கொலிரு திறனுங் கழறிற்றீ விரமந்த 84
மெனவவையீண் டுரைப்பாம்.

சீவபர விசாரணையே யுரைத்தலரி
தாஞ்சாத் திரப்பிரபஞ் சங்காமா திகளேதீ
விரமாங், காவலுறுஞ் சாதிகரு மாதிகமொ
டேதன் கருதுமசுக் கற்பிதமே மந்தமசாத்
திரத்தின், மேவுறுமவ் விருதிறனு மாருயிர்
மெய்க் காட்சி விரோதிகளா தலின்ஞானம்

பயிறற்கு முன்ன, மோவுவசாத் திரப்பிர
பஞ் சந்தான் மெய்ஞ் ஞான வுதவியா யாங்
மக்காட் சிப்பின்விடு வதுவாம். 85

தீவிரமந் தங்களுயிர்க் காட்சியுற்ற பின்
னுந் திகழ்முத்தி பெறற்பொருட்டு விடுவன
வென் றறிக, பாவமுறு மவச்சின்னோ பாதி
பதி விம்போ பாதியுட னத்தியா சோபாதி
யெனவே, மேவுமுபா திகளொருமூன் றுள
வற்றை முறையே விளம்பிடியிற் சுழுத்தி
யுரு வாமவித்தை தானே, யாவரண வவச்
சின்னோ பாதியாம் பிரத்தி காங்மாவுக் கத
னதுகா ரியமாம்புத் தியினில். 86

பற்றியவாங் மாப்பதிவிம் பித்திடுத
ருனே பதிவிம்போ பாதியாம் புத்திகத
மாய, முற்றுசுக துக்கங்க ளுயிர்நுகர்தல்
போல முயலுதலே யத்தியா சோபாதி யா
கு, முற்றவத்தி யாசவிலக் கணமாம்வே
றொன்றை யொன்றாகக் கருதலிப்பி வெள்
ளியது போல, மற்றதுநால் வகைப்படுமால்
மித்தையுட னிதர மற்றிதரே தரஞ்சத்தி
யங்களினு லன்றே. 78

நெருப்பினெடு புணர்ச்சியாற் புனற் கழற்சி வரல்போ னித்தமுறு மாங்மசந் நிதி யதனின் முறையே, சரிப்பினெடு காண்ட னினை வுறலறிதல் வரலாற் றகுந்தூல மெய் மித்தியாத்தியா சந்தா, னிருப்பருமிந் தியங் களே யிதராத்தி யாச மிதரேத ராத்தியா சங்கரண மாகுந், தரிப்பரிய மூலவகங் கார மது தானே சத்தியாத் தியாசமெனச் சாற் றுவர்தக் கவரே. 88

ஆங்கார மாங்மாவிற் குானெனலாற் கயிற்றி னரவமென நிருபாதி காத்தியா சந் தா, ஞங்கார வியலாங்மா விற்குான் கருத் தா வாமெனலாற் சிவப்புவலம் போற்சோ பா திகமா, மீங்காகுங் கரண தரு மாங்மாவிற் கிச்சை யினேனுனென் றிருத்தலினு லலை புனலிற் புக்க, வீர்ங்கதிரின் விம்பமெனத் தத்தருமாத் தியாச மெனவுரைப்பர் நான் குடும்ப வானெனநிற் கையினல். 89

மைந்தர்முத லாயினு ருடனுங்மா விற் கு மண் ணுலகிற் பஃறியத்த விவகார மென

வே, யந்தமுறு சம்பந்த மாத் திராத் தியாச மாமென்ப ரிவ்வத்தி யாசங்க டம்மா, னந்து நிரு விகாரியாங் மாவென்றல் பெற்று நவி றருமைந் தவத்தையுள வவையாவை யென் னிற், றெந்தமுறு நனவொடுசொற் பநஞ்சு ழுத்தி துரியந் துரியாதீ தந்தானு மவற்றி யல்பு மொழிவாம். 90

பெருந்தூல வைம்பூத மீரைந்திந் திரி யம் பிராணபஞ் சகமொடுநாற் கரணமிவை யுருவா, மருந்தூல சரீரத்திற் சாத்துவித கு ணமோ டகரமெழுத் தரிதெய்வம் விழியிட மேயாக, விருந்தாக விதயமல ரட்டதள கதி யில் விசுவசீ வனும்விராட் டிறையுமொருங் கடைந்து, வருந்தாவில் விடயங்கள் கரண மனைத் தானு மருவிநுகர்ந் திடுதல்சா கரண மா மன்றே. 91

பஞ்சபூ தமுஞ்சித்த புத்தியுமின் றெ ழிந்த பதினேழின் மயமாஞ்சூக் குமதநுவி னின்றும், விஞ்சுரசோ குணமுகர மெழுத் ததிதெய் வந்தான் விரிஞ்சனிடங் களமாக

நல்விதய மென்னுங், கஞ்சமலர்க் கன்னிகா
கதியாற்றை சதனுங் கநககர்ப் பனுமருவி
நனவின்வா தனையை, நெஞ்சமெனுங் கரண
த்தா லநுபவிக்கை தானே நிகழ்ந்திடுஞ்
சொற் பநமென் றுநிகழ்த்துவர்மூ தறிஞர்.

மேய்ந்துதிரி பார்ப்படக்கி யுறங்களகு
போலவிரிந்தகா ரியங்களையுட் கொண்டுவா
தனையோ, டாய்ந்தவாங் மாசிரயத் தவத்தை
யற விருக்கு மரும்பகுதி மயமாங்கா ரண
வுடம்பிற் றமமே, யேய்ந்தகுண மகரவெ
ழுத் தரன்றெய்வ மிதய மிடமாகக் கமல
மலர்ப் பொகுட்டுநடுக் கதியா, லோர்ந்த
பிராஞ் ஞனும்பரனு மாய்ப்பிரமா நந்த
முறுமாயா விருத்தியெனு நுண்கரணந்
தன்னால். 93

அநுபவித்தல் சுழுத்தியா மின்னன
வாதிகண்மூ வவத்தையொடு முத்தாம மூப்
புரமுத் தாநம், பினுமுத்தே யங்களெனும்
பரியாய நாமம் பெறுமுரைத்த சாக்கிரத்
தே யககமல மழித்து, மநவழக்கந் தவிர்ந்து
பரந் தனைச்சிந்தித் திடலே வருந்துரிய மப்

பரமாந் மாவிந்மந மடங்கன், முனமுரைத்
தல் செய்துரியா தீதமெனப் புகல்வர்
மொழிந்தவற்றுட் டாவரங்கள் பெறுத
விருட் சுழுத்தி. 94

விலங்குமுத லனபெறுவ சுழுத்தி
யொடு கநவால் விண்ணவர்க்கு நனவுநராக்
கம்மூன் றுமாகுங், கலங்கலறு மருளர்க்குத்
துரியமகா யோகி கட்குவரு வதுதுரியா
தீதமுதன் மூன்று, மலங்கலுழு மநுடர்க்
குத் தமிற்றுமே தோன்றி வரும்பந்த மா
மேனை யிரண்டுமியோ கத்தர், விலங்குமுத்
தி சாதநமா மவையொன்றி லேயொன் றி
லாமையாற் காலதே சங்கணிய மம்பொய்.

சொற்றவவத் தைகளிலநு சூதனு
யறியுந் துரியனே யுளனநவு கநவிலறி
வுண்மை, பெற்றனமச் சுழுத்தியினிற் பெ
றலுரைப்பி னெழுந்து பிறிதொன்று மறி
யாது சுகத்துறங்கி னேனெனன், றுற்றவிரு
நினைவுமநு பவஞ்சுழுத்தி யதனி லுற்று
வரா வெனுமருத்தா பத்தியினாற் பொருள்

கண், முற்றுமடக் கிருள்விழிகாண் குதலெ
னக்கா ரியங்கண் முழுதையுமுட் கொண்ட
பே ரவித்தையிரு ளினையும். 96

அந்தவவித் தையினதுசூக் குமவிருத்
தி தன்னி லலையுமரத் திலையிடையின்
வெண்ணிலாத் துளிபோல், வந்திலகி யடங்
குமிசா நந்தக்கூற் றினையும் வருகரணாந் தரா
பேட்சை யின்றியே யாந்மா, மூந்துரைசெ
ய் சுழுத்தியினி லநுபவிக்கை யாலே மொ
ழிந்ததனி லறிவுள தா மேதுமறி யாம, னந்
துசுகந் துறங்கினே னெனற்கேது விடய
ஞாநமிலா மையுங்குடும்ப நவிர்த்தியுமா 97
முறையே.

மன்றசுழுத் தியிலதற்குக் கரியாமா
நந்த மயவுயிருண் டெனிலொருவ ராகிலு
மாண் டறிந்தே, னென்றவில தேதுகா ரண
மெனிலோர் பொருளை யெடுப்பநீர் மூழ்கி
னோ னுண்டுளதென் பதுமேற், சென்றலது
புகலவொணா ததுபோலக் கருமச் செயலினா
லெழுந்து துணை யாங்கரணங் கூடி, னன்றி

யதி லறிந்தபொருள் கூறொணாதாகு மாத
லினா லுயிர்ச்சச்சி தாநந்த வொளியாம். 98

அந்நமொடு பிராணன்மநம் விஞ்
ஞாந மிக்க வாநந்த மயமாமைங் கோசமுள
வவைதாஞ், சொன்னமுறை சுக்கிலசோ
ணிதத்தாகி நின்ற தூலவுடம் பந்நமய
கோசஞ்சூக் குமமெய், மன்னலுறும் பிரா
ணனும்வாக் காதியுமே பிராண மயகோச ம
நமுஞா நேந்தியமும் புணரிற், பன்னுமநோ
மயகோசந் துரியன்சிற் சாயை பதிதலொடு
லோகாந்த குந்தமே போன்று. 99

இருந்தவாங் காரமுஞா நேந்தியமுங்
கூடி யிசைதலுறும் விஞ்ஞாந மயகோச
மாகும், பொருந்துகா ரணதேக ரூபாவித்
தையுந்தாம் புகல்விடயதரிசநசா மிப்பிய
சை யோகந், தரும்பிரிய மோதமொடு பிர
மோத மென்னத் தக்கவையு மாநந்த மய
கோச நானென், றரந்தை தரு விஞ்ஞாநமய
கோச வடிவாமாங்காரந் தனையாந்மா வெ
ன்பரறி விழந்தோர். 100

நீலகுண விசேடமொடுற் பலவிசேடி
யந்தா னிகழ்தரவேத் தியமாதல் போலிளை
த்தே னெனினான், றாலதநு வொடுங்கேட்
பனானெனினிந் தியத்துஞ் சூழ்வளா னெனி
ற்கரண முடனும்வேத் தியமாய்ச், சாலவு
யிர் துரியநிற் கையினாலாங் காரந் தானாக்
மா வன்றாகி லசேதநவாங் காரனுஞ், சிலமுறு
புறவிடய மறிவதே னெனிலூ சிக்கவின்
முன் னூசிசேட் டித்திடுதல் போலும். 101

வெயிலினிடைக் காட்டுபடி மக்கலமுண்
மனை யை விளக்குதல்போ லுந்துரியன் றன
திருஞ்சந்நிதியு, மியலுறுதற் சைதந்யப்பதி
விப்பந் தன்பா லெயதலும்பெற் றிடுதலினா
லச்சடவாங் காரப், பயில்விடய வுணர்வி
னொடு நநவுகந வுழன்று பகர் சுழுத்தி தனி
லடங்கு மவ்வழக்க முறைப்பிற், செயிர்தரு
மாங் காரமடங் குறுசுழுத்திதன்னிற் செறி
யவித்தை யுட்சுவருந் துயிற்கதவு மன்றி.
நடுக்கமறுந் தீபமாந் தனைத்தானே
விளக்க னவில்பிரத்தி காங்மாவின் சோதி

யாம் பின்னர்த், தொடக்கிவரு காலகரு மா
திசமீ ரணனாற் றுயிர்கதவந் திறந்திடவவ்
வவித்தையது தன்னி, னடுக்குமுத லவத்
தைமக தத்துவமாந் தெற்றி யடுத்திருந்தா
ங்காரமெனும் வெண்பளிங்கு மணிதான்,
படைத்தலருந் துரியசுடர்ப்பதிவிம்பம்பதி
யப் பட்டுமுனம் போற்சீவ னென்னவே
109
நின்று.

சோற்பனமா நடுமனையை விளக்கியே
பொறியாஞ் சுருங்கையினிற் போந்துநன
வெனுமுன்றில் விளக்கு, முற்பகருங் கால
கருமாதிசமீ ரணனான் மூடலுமத் துயிற்
கதவங் காரியவாங் கார, நற்படிக மணிய
வித்தை தனிலடங்கச் சென்று நநவுகந
வெனுமுன்றி னடுமனைக ளிருளுந், தற்படி
கமணிகதுவு மறிவொளிதன் முதலாந் தனி
த்துரிய விளக்கையடைந் தேகமா மன்றே.

இத்திறமிங் ககமினது பாவாபா வங்க
ளிலங்குநந வாதிகளி னவிகாரமாகி, யுய்த்
துணரு முயிர்வேறொன் றிருத்தலினா
லென்று முரைத்தவக மாங்மாவன் றெனா

வறிக புறம்பு, வைத்தவிட யங்கடனக் காங்
மாவாய்ப் பரமாங் மாவிற்கு வேத்தியமா
தலிற்சடா சடமா, யத்தமதின் முன்பின்
போ லொளியலதா மகந்தைக் காகஞ்சிற்
சாயையாங் மாவுடனும் புணர்ச்சி. 105

வெப்பினே ஞனெனலாற் சிற்பதி
விம் பந்தான் மேவுமாங் காரசம்பந் தத்தி
ஞற் றூல, மெய்ப்படுவ வெம்மைமுத லண
வறிதல் கரும விளைவாகிக் கருமசமா நான
றிந்தே னெனலாற், றப்பரிய சிற்சாயை யுட
னவ்வாங் கார சம்பந்தஞ் சிருட்டிமுதன்
முத்தியள வாகிப், பொய்ப்பரிய வியல்பாகு
நான்கருத்த னெனலாற் புணர்ச்சியிலாங்
மாவினுட னனையதின்சம் பந்தம். 106

இசைப்பிலது பிராந்திசெங் நியமாகு
மென்னு மிவைமுழுதுஞ் செப்புதிரி சிய
விவே கந்தான் மிசைப்புகல்வ வஞ்ஞாந
மாவரண மிக்கவிட்சேபம்பரோட்சமபரோ
ட்சஞா நம்பின், வசைப்படுத லுறுஞ்சோக
நிவிர்த்தியதின் மீது வருகிரங் குசதிருத்தி

யெனுமவத்தையேழுங், திசைப்புறுத லுற
ஞ்சீவர்க்காவனவாமிவற்றின் றிறமனைத்து
முறைபிறழா தினியெடுத்து மொழிவாம்.

புன்னெறிகொள் குடும்பியாய் வலி
யறுமோர் சித்துப் போலியாஞ் சீவனுயர்
சுருதிவிசா ரத்தின், முன்னமொரு தன்
சொரூப மாகியபே ரொளியா முதற்றுரிய
நிலையறியா திருந்திடலஞ் ஞாநம், பின்
னொருகா லுயிரியல்பு கூறுமிடத் தின்று
பிரத்திகாங் மாத்தோன்று தெனுங்கலக்க
மிரண்டும், பன்னியவஞ் ஞாநகா ரியமாகு
மென்னப் பகர்தருமா வரணமென்பர் பல
கலைகற் றுணர்ந்தோர். 108

கருத்தனுமொண் கருமபல போத்துரு
வுந் தானுய்க் கருதியுடம் பபிமானி யாஞ்
சீவன் றனே, யுரைத்தலரும் விட்சேபஞ்
சுருதிகுரு வுண்மை யுரையாலுண் டியிரென
வே யறிதலசத் தென்னு, நிரைத்தமுத லா
வரண நிவர்த்தகமாம் பரோட்ச நீபிரம
மெனும்வேத மொழிவிசா ரத்தால், வரத்

துரியன் றானெனவே யறிந்திடுத லபாநா
வரணநிவர்த் தகமாகு மபரோட்ச ஞானம்.

துரியநிலை யடைந்ததற்பி னுன்கருத்த
னுன்போத் தருவென்னுஞ் சீவவுருத் துக்
கமகன் றிடுத,லரியதெனு மச்சோக நிவிர்த்
தியாஞ் செப்பே யடைதலுறும் பலனனைத்
து மடைந்தனமென் றமைதல், பரிவினிரங்
குசதிருத்தி யிரண்டுமெப ரோட்ச பலமாகு
மறிவுருவா மாங்மாவிற் கென்றுந், தெரியு
மப ரோட்சமுள தாதலினு லவற்குச் சேர்த
லெவ்வா றஞ்ஞாந முதலனவிங் கென்னில்.

கடந்துநதி பதின்மர்தமை யெண்ணுங்
கா லொருவன் கண்டுநவ புருடரைப்பத் தா
மவன்ற னெனவே, யடைந்தறியா திரு
த்தலே யஞ்ஞாநம் பத்தா மவனிலைகா ணப்
படா னென்னுமிரு பிராந்தி, யிடும்பைதரு
மாவரண நதியுளவ னிறந்தா னெனனுந்துக்கம்
விட்சேபம் வேறுரியன் மொழியாற் கிடந்
தவொரு துறக்கமென வுளனெனவே யறி

தல் கிளர்ந்தவவ னிலையென றலொடுபகைத்
தல் பரோட்சம். 111

சங்கநவ புருடரொடு முறையெண்ணி
நீயே தசமனெனத் தனைத்தானே யிருந்த
படியடுத்த, லிங்குவரு தசமன்காணப்படா
னென லோடிகலுமபரோட்சமாந தியுளிறந்
தனனென், றங்குவரு துயரகறல் சோகநிவி
ர்த் தியதா மடைந்துதன தியனிலையிற் சுகி
த்திருத்த லுனே, துங்கநிரங் குசதிருத்தி
யென்றறிக வினிமேற் ருெல்வேத வாக்கிய
மாம் விசாரமெடுத் துரைப்பாம். 112

விரிந்தவிதி நிடேதஞ்சித் தார்த்தபோ
தகமாய் வேதவாக்கியமூன் று திரனுகு மவ
ற்றுள், வருந்திமக முதலனசெய் கென்றல்
விதி விடுகெ மதுபாநா திகளென்கை நிடே
தம்விதி யின்றித், திருந்துசிவ வுயிரயிக்கப்
பொருடனையே தெருட்டல் சித்தார்த்த
போதகவாக் கியமாகு மென்பர், பொருந்து
மறைநான்கினுநான் குளவாஞ்சித் தார்த்த
போதகமா கியமகா வாக்கியங்க ளன்றே.

உரைத்தவையுட் சிறந்தன்று சாமமறை புகலு மோங்குதத்வ மசிமகா வாக்கியமங் கதற்குப், பரத்தலுறு தற்பதந்தொம்பதத் தொடசி பதமாய்ப் பதமூன்ருஞ் சிவமுயி ரங்கவற்றயிக்க முறையே, யருத்தமெனலாம் பதமே பதார்த்தமொடு வாக்கி யார்த் தங்க டமக்குச்சம் பந்தமுறை மூன்ரும், விரிக்கிலவை தாஞ்சமா னாதிகர ணம்பின் விசேடவிசே டியமிலக் கியமொடிலக் கணமாம். 114

அறைதலுறு பதங்கடமக் கிருபொருளிங் குளவா மவைவாச்சி யார்த்தமில க்கியார்த்தமென வவற்றுண், முறைமைதரு விராட்புருடன் முதலாகி நின்ற மூவுருவ வீசனுமப் பிரமமுமோன் ருகிப், பிறிதலற நிற்புழிதற் பதத்திற்கெய் துறுவ பெயர்வாச்சி யார்த்தமுக்கி யார்த்தமபி தார்த்த, நெறிகொள்விசு வாதிகளுந் துரியனுமோன் ருகிநிற்புழிதொம் பதத்திற்கு வருமம்மூ வகையும். 115

தற்பதத் தினுக்குவிராட் புருடாதிய கன்ற தனிநிருபா திகப்பிரம மேயிலக்கி

யார்த்தஞ், சொற்பரவுஞ் சோதிதற்பதார் த்தமென நிற்குந்தொம்பதத்திற்குற்றவிசு வாதிகளின் வேருய், பொற்பினிரு பாதிக மாந் துரியன்லக் கியார்த்தம் பொருந்துறு சோ திததொம் பதார்த்தமென லாகும், விற்பரவு மிலக்கணேவிட் டதுவும்விடா ததுவும் விட்டுவிடா ததுவுமென மூவகை யா மன்றே. 116

கங்கையினி லிடைச்சேரி மருவலுறுஞ் சொல்லுங் கவின்குந்த மொடுசோயந் தேவதத்த னென்னு, மிங்கிவைக ளுதார ணமா மவற்றினுக்குக் கங்கை யெனுமொழிநீர் வடிமாந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத், தங்குமிடைச் சேரிதனக் கிடமாகா மையிஞற் றணந்துகரை காட்டுந்தன் முக்கியார்த் தத்தைத், துங்கமுறு குந்தமொழி விடா மற்குந் தத்தைச் சுமப்பவனைக் காட்டுமென வுணர்ந்திடுக துணிந்தே. 117

முன்னமொழி தருஞ்சோயந் தேவதத்த னென்னு மொழியுண்முத லவனென்

னு மொழியிறந்த காலந், தன்னில்வரு தே
சவயோ விசிட்டனுந் தேவ தத்தனைக்கா
ட் டிடுமிவனென் மொழிநிகழ்கா லத்தி,
லுன்னவரு மவையுடைய தேவதத்தன்
றன்னை யுணர்த்திடுமிவ் விருத்தசரு மப்
பொருள்க ளிரண்டு, மன்னுதல்செ யயிக்க
முரு மையினுலப் பொருட்கண் வருவிருத்த
தருமங்க ளனைத்தினையும் விட்டே. 118

விருத்தமருந் தருமமாந் தேவதத்தன்
றனையே விடாதுகொளி னவனிவனே யிவ
னவனே யென்னுந், தெரித்தலரி தாயதா
தாந்மியங்கூ டுறுமாற் றேரினிதை விட்டு
விடா விலக்கணையி னுடுதோ, னருத்தவி
லக் கணைபாகத் தியாகவிலக் கணையென்
றறைதலினு விதுவேதத் துவமசிவாக் கிய
த்திற், குரைத்திடுவெ ருதாரணமா யுரிய
தென வுண்மை யுணர்ந்துடையோ ரஃ
தெவ்வா றெனின்முறையே யுரைப்பாம்.

தற்பதம்வாச் சியார்த்தமா யெலாமறி
தன் முதலாஞ் சட்குணங்கொள் பரோட்ச

னுஞ் சிவன்றனையே யுணர்த்து, முற்பகருந்
துவம்பதமுக் கியமாய்ச்சிற் றுணர்வு முத
லாயவீனகுண விசிட்டவபரோட்ச, கற்பித
சீவனையுணர்த்து மிம்முரண்கொள் பொரு
ட்கே கத்துவங்கூ டாமையினவ் விருபொ
ருளு மடையும், பற்பலவாம் பரோட்சமுட
னபரோட்ச மாகும் பகைத்ததரு மத்திறங் 120
க ளனைத்தினையும் விட்டே.

இகவிலா வறிவுமாத் திரமாகி நின்ற
விலக்கியமாம் பிரமகூ டத்தவுயிர் கொள்
ளிற், புகரிலா வதுவிதுவே யிதுவதுவே
யென்னப் பொருந்துதா தாந்மியம்வந் துறு
மெனவே யறிகப், பகவிலா வசிபதமிவ்
விலக்கியார்த்தத்திற் பரோட்சவபரோட்சங்
கள் மாயாகற்பிதமென், றுகவிலா துணர்த்
த்தியுறு பலமாமிம் முறையா லொன்றுகு 121
மறிவேயுண் டெனல்வாக்கியார்த்தம்.

தூயதத்துவமசிமா வாக்கியத்தினுலே
துரியபரற் குளதேகத் துவமென்மை கடா
தி, யாயவுபா திகளகற்றி விசும்பொன்றே

யெனவு மகற்றிமநுடத்தன்மை யிராமனை நீ
தானே, மாயவன்கா ணெனவுங்கன் னனே
வேடு கழித்து மகன்குந்திக் கெனவுமொரு
தசமனேமாய் துயரம், போயகல வொழித்து
நீ யேதசம னெனவும் புகலுதல்போற்
சுபாவசித்த மாகுவதே யன்றி. 122

ஒருமலர்க்குத் துறக்கமெனல் போன்
முத்தி விருப்ப முதவருத்த வாதமொழிற்
பதுமையைத்தே வெனல்போ, லிருமைதரு
முபாசநா பரமநுடன் றன்னை யிந்திரனெ
ன்பதுபோலத் துதிபரமா ளினையே, யருமா
சென் பதுபோல வுபசாரி கந்தா னச்கினிமா
ணவகனெனும் வாக்கியமே போல, வுரிமை
தரு சுகுணசா திரிசமிது கோவி னுடம்பெ
ன்கை போற்சாதி வியத்தியா மன்றே. 123

கடத்தொடுமேட் கங்கியமென் வாக்கி
யமே போலக் காரியகா ரணநீலோற் பலமெ
னும்வாக் கியம்போல், விடுப்பில்குண குணி
தயிர்பாற் கபேதமெனல் போல விகாரமே
வாரிகணங் கட்கேக மெனல்போ, லடுத்த

வங்கி சாங்கிசிவிம் பப்பதிவிம் பங்களினுக்
கயிக்கமெனல் போல்விம்பப் பதிவிம்பவாத,
மெடுத்துணரி லெனவிங்ஙன் பேதபர மாக
விசைப்பனவெ லாஞ்சுருதி விரோதமென 124
வறியே.

அவ்வகிலங் சட்செலாம் பொய்ம்மை
யே புகலு மரியதாம் வேதாந்த பக்கமதி
லினைய, வெவ்வமறு சுருதிவிசா ரத்தினு
லுண்மை யெனுமுத்தி கூடுமென லெவ்வா
றிங் கென்னி, லவ்வியமென் சொற்பநமா
தணவினுன் மெய்ம்மை யாயவீ ரியவொழி
வுங் கற்பிதமாம் வடிவிற், செவ்வியவொண்
கடவுள்வழி பாட்டினு விட்டஞ் சேர்தலும்
போனு லுணர்வான் முத்தியுஞ்சித் திக்கும்.

அருமையெனு முத்திவிலக் காகமூன்
றுளவா மஞ்ஞாந மையம்விப ரீதமென
வவற்றுட், பிரமமல நானென்கை யஞ்ஞாந
நானப்பிரமமோ வலனோவென் றிடலையஞ்
சுருதி, வருமினிய வுத்திகளா னுன்பரமா
யினுமுன் வளர்சீவ பாவமுண்டென் குதல்

விபரீ தந்தான், றருமுறையி லஞ்ஞானா திக
ட்குமுரா ணுகுஞ் சவணமொடு மநநிதித் தி
தியாசநங்க ளென்றே. 126

சூதகா திகளினிடைச் சுருதிவிசா ரத்
தாற் றுணிவுதோன் றுதலெனவே சிவ
மொடுயி ரயிக்க, மோதுமா ரணமொழியின்
ருற்பரியங் கேட்கை யுயர்சவணங் கேட்ட
பொருளுத்தியிற்சிந் தித்த, றீதின்மா மநந
மவற் ருற்றுணிந்த பொருளிற் சித்தமசை
வறவிருத்த னிதித்தியா சநந்தான், மேதை
யா கியசவண ஞாநத்தா லாங்மா மெய்ம்
மையா முக்கியத்தாற் சவணமங்கி யென
லாம். 127

ஏனையவோ ரிரண்டுமெதன் றுனையென
லா லங்க மெனலாகு மஃதெவ்வா றெனிற்
பொருள்க டிகழ்த்து, மானதோர் சுடரசை
விற் கருமவலி யின்ரு மாதலினால் வளிதடுக்
குந் திரையெனலா மநந, மேனிமிர்வான்
றிரிதாண்டி யொளிர்வித்தல்போலும் விள
ம்புநிதித் தியாசநமென் றறிந்திடுக தெரிந்

து, மோனையா மெனவுரைத்த சிரவணத்
திற்குள்ள முறையிலறு வகையிலிங்க தாற்
பரிய முரைப்பாம். 128

அவையுபக்கிரமமுப சங்கார முடனே
யப்பியா சம்பினபூர் வதைபலமொ டுற்ற,
நவிலருத்த வாதமுப பத்தியென லாகு நற்
சிருட்டி முன்சகமெய்ப் பரமாயிற் றென்
றுஞ், சிவமதற்குச் சுவகதா திகளிலையென்
றகண்டஞ் செப்புமதே யுபக்கிரமஞ் சகஞ்
சிவத்தின் மாய்த்துப், பவமகலத் துரிய
ற்குப் பிரமமுட னயிக்கம் பகர்ந்தத்து வித
ங்கூற லுபசங்கா ரந்தான். 129

கூறுமிவை யிரண்டுமோ ரிலிங்கமென
வறைவர் கூடத்த னேபிரம மெனமறித்து
மறித்துந், தேறவுரைத் திடலப்பி யாச
மாந் துரியன் றிகழ்பிரமா ணாதீத னென்
கையபூர் வதையாம், பாறிலுயி ரொன்றறித
லெலாமறித லென்கை பலம்பிரத்தி காந்ம
வுருவாம்பிரமந் தனக்கு, மாறரிய வைந்தொ
ழிற்கத் துருத்துவஞ்செப் புறுதல் வயங்
கருத்த வாதமென மதித்திடுக தெரிந்தே;

கூடத்தினுக்கு மண்ணினையு நூற்குல
ண்டு தனையுங் காரணமென் பதுபோலப்
பிரமமே முன்னம், படைத்தசகத் காரண
மென் பதுவேதிட் டாந்தம்பகருத்தி தார்க்
கமநு மானமிவை மூன்று, மடுத்துவரு மனந
சக காரிகளா மவற்று ளாருயிர்க ளநேகம்
வியா பகமெனவே கூறுந், தடுப்பரிய சாங்
கியமேமுதலாய மதத்துட் சாற்றுமுயி ரெ
லாமுடம்பு தொறும்புணர்ச்சி யுறலால்.

இந்தவுடம் பிவற்கேயாம் போகசா தந
மற் றேனோர்க்கன் றெனப்போகத் திதி
புகலொ ணாதாம், வந்தவுடம் பெத்திறத்து
மிவன்வினையான் வரலான் மற்றிவற்கே யெ
னின்வினையு மெவர்க்குமில்லை யோதான்,
முந்தையுடம் பபிமானத் தாற்செய்வினை
யிவர்கே முற்றுமெனி னவ்வபிமா னமுமுந்
தையுடல்சே, ரந்தவுயி ரனைத்திற்கு மில்லை
யோதா னிவ்வா றனவவத்தை நீக்கலரி து
நாதியுயி ரெனலால். 132

சேப்பரிய வேகாந்ம பக்கத்திற் போ
கத் திதியில்லையென் றனேகாந்ம பக்கமதி

கொளினு, மிப்பரிசு மிகுபோகத் திதிகூடா
தாயிற் றிச்சங்கை யிருமதத்து மொக்குமே
யென்னிற், பற்பலவி லேகாந்ம பக்கமதில்
விம்பப் பதிவிம்ப நியாயத்தாற் கரணவகை
வாதி, மெய்ப்பரிய பலதிறத்தா லெண்ணி
கழ்ந்த போக விளைவுகூ டுதலெளிதென் 133
குதலுத்தி யாமால்.

தருக்கவநு மானவிலக் கணங்கடா மிசி
ரா சாரியர்கண் முதலானோர் கண்டநா திச
ளில், விரித்தமைதலாலி துதான் சுவாநுபவ
நூலாய் விளங்குதலா லீண்டுரைப்பிற் பெரு
குமெனுங் கருத்தா, லுரைக்கிலமங் திரயோ
கம் பரிசயோ கம்பி னுயர்பாவ யோகமுட
னபாவயோ கந்தான், றெரித்தமகா யோக
மெனு மிவைசளோ ரைந்துந் திகழ்கின்ற 134
நிதித்தியா சநவடிவ மாமால்.

ஓங்காரா திகளநுசந் தாநத்தாற் பாரத்
தி லுள்ளமடங் குதலேமந் திரயோக மத
ஞே, டீங்காகு மநபவந மொன்றுய்மூ லத்
தி னிருஞ்சுழினை வழிசென்று சென்னிநடு

விருந்த, தேங்காந்ம வொளியின்மநோ லய
மாதல் பரிசஞ் சிரந்துறக்கஞ் செவி திசைக
ளிருசுடர்கள் விழிநீ, பாங்காய முகமுந்தி
விசும்புநிலம் பதமாம் பரமனுருவாயவிராட்
புருடவடி வெனினும். 135

அன்றியள வுறுபெருந்தோட் படை
பணியோ டுற்ற வண்ணல்வடி வெனினு
நினைந் தவயவங் கடம்மி, லொன்றொன்றை
விடுத்துநின்ற வவயவிமாத் திரமா முண்மை
யாம் பிரமத்தின் மநமடங்கல் பாவஞ், செ
ன்றளவு கரணமுறு வொருபிரமந் தன்னிற்
சிந்தையடங்குதலபா வம்படைப்பி லொழி
விற், றன்றெரித றெரியாமை யிடத்தினோர்
பரிசாய்த் தன்வடிவாம் பிரமத்தின் மநமி
றன்மா யோகம். 136

பகர்ந்தவுயி ருண்மைவிலக் காகவரும்
பூதப் பதிபந்தம் வர்த்தமா நப்பதிபந் தம்பி,
நிகழ்ந்தவாகா மியப்பதிபந் தங்களென முத்
தி நேயமொடு துறந்துகுரு பரனையறிந் த
டைந்து, மகிழ்ந்துசல ஞதிகமுற் றிடினுமு

ன்னுகர்ந்த வநிதாதி விடயசுக வாதனையா
ற்றிநமும், புருந்துமந நிலைகலக்கி யுயிருண்
மை யுருமற் போக்கியிட றனை பூதப் பதி
பந்த மென்பர். 137

மடிவிடயா சத்தியபி மாநமொடு குதர்
க்க மறுகுறுசிற் றினஞ்சேர்தல் சபலத்து
வாதி, யடைதவின்மெய் தெரிந்துமுயி
ருண்மையுரு தழித்தலதுவாகும் வர்த்தமா
நப்பதிபந் தங்காண், விடலரிய சநநமினுஞ்
சிலவடைந்தா லன்றி விடாதுபிர மாதி
யுல கிச்சையெனுந் தோட, மொடுமருவி
மறைப்பொருளை யுணர்ந்திடினு மாநம
வுண்மையுரு தழித்தலா காமியப்பதிபந்தம்

பந்தமவை மூன்றினையுங் கடந்திடு
வான்பயில்வ பகர்ஞாநம் வைராக முபர
தியா மவற்றின், வந்தணுகு மிலக்கணங்கா
ரணமொடுதான் சொரூபமருவுகா ரியமென
வே தனித்தனிஞா நக்கு, முந்துசவ ஞுதிக
மே காரணமாந் மாவு மூலவகங் காரமும்வே
றுகுதலே சொரூபம், நந்துமகங் காரகத

மயற்குத்தான் சரியாய் நணுகுதலே காரிய
மென் றறைகுவர்மூ தறிஞர். 139

வேண்டும்வை ராக்கியத் திற் குற்றவதி
தாநு விடயத் தி னிலையாமை முதலாய குற்
றங், காண்டலது காரணமெத் திறத்தானு
மதனைக் கழன்றிடுதல் சொருபம்பின் புரு
மைகா ரியமா, மாண்டவுப ரதிக்கியமா திக
ளேகா ரணஞ்சூழ் மநமொடுங்கல் சொருப
மாம் புறக்கருமந் தன்னின், மீண்டுபுகு மய
லறுதல் காரியமென் றிசைப்பர் விளம்பலு
று ஞாநாதி கட்கவதி மொழிவாம். 140

தக்கதே காந்மபா வம்போலப் பிரமந்
தானென்னுந் திண்மைஞா நத்திநுக்கா
மவதி, மிக்கபிர மாதிபதந் துரும்பெனவே
நினைத்தல் விளம்பும்வை ராக்கியத்திற் க
வதிசுழுத் தியன்போற், றெக்ககரு மங்கள
னைத் தினையுநினை யாமை தோன்று முபரதி
க்கவதி யாகுமவை மூன்றும், புக்கொருவன
டைந்திடுமே லதுமுன்னம் விடாதுபுரிந்த
மாதவத் தின்வலி யென்றறிக தெரிந்தே.

றுறையகலும் வைராக்கிய முபரதியா
மிரண்டுங் கூடிஞா நங்கூடா தாயின்முத்தி
யரிதா, முறுமினிய மிசையுலக பதங்கிடை
க்கு ஞாந மொன்றுமடைந் தவையிரண்டு
மிலையாயி னிற்ப, முறியுமர நெடும்பணை
யோண் விழநினைவின் றியினு முறியவிழல்
போலவே தேகாந்த மதனிற், பெறுவனுயர்
முத்தியினை யுடற்கமைந்த வினையாற் பிறந்
திடுந்துக் காநுபவ மூளதாத றிண்ணம். 142

ஆற்றரிய சுபேச்சைவிசா ரணைதநுமா
நசிசத் வாபத்தி யசம்சத்தி பதார்த்தாபா
வனையே, மேற்றுரிய காமியெனு மிவற்
றினைமூ தறிஞர் விளங்குசத்த ஞாநபூமிகை
யென்ப ரவற்றுட், டோற்றிநோன் மூடஞ
யிருந்தகா ரணமென் சுருதிகுரு வாலறிவ
லெனநினைதல் சுபேச்சை, மாற்றரிய சுருதி
குருவாற்சிறிது தோன்றும்வைராகத் துறு
தல்சதா சாரம்விசா ரணையே. 143

மருவலுறு சுபேச்சைவிசா ரணைவலி
யால் விடய வலியறுத ருன்றநுமா நசிய

வற்றின்பயில்வால், விரவுநங் வாயவுல கினை
க்கநவென் றெண்ணி யெய்த்தவாங் மாவு
ண்மை கருதல்சத்வா பத்தி, பரவலுறு முல
குதோன் றுதுசுழுத் தியன்போற் பகரறிவு
மாத்திரையாய் நிற்றலசம் சத்தி, யொரு
விவாசனையனைத்து மிகுதயிலோன் போல
வுயிராநங் தத்தொடுங்கல் பதார்த்தாபா
வனையாம். 144

உண்டிலையென் னுமலகங் கிருதிநிரங்
கிருதி யுருமலறி வுருவாய் வத்துவித பதத்
திற், கண்டதொருவறுங்குடம்போ லுட்புற
ஞ்சூ நியமாங் கதிதுரிய காமியா முபாதி
யை யடைந்து, கொண்டிலக லுறுதிரிசி
யாநுவித் தம்பின் கூறலுற சத்தாநு வித்த
நிருவிகற்ப, மெண்டருசட் சமாதியாம் புற
மொடக மென்னு மிருபேத மடைந்தவற்
றை முறையினிவண் மொழிவாம். 145

கடாதிவிட யத்தினிலொன் றினைக்
குறித்து நாம கற்பனையோ டுருவமெனு மா
யையதன் றிறத்தைத், தடாதுவிடுத் தத்தி

பா திப்பிரிய மென்னுஞ் சச்சிதா நந்தமாம்
பிரமத்தின் றிறத்தை, விடாதநுசந் தானஞ்
செய் திடுதலே புறத்து மெய்த்திரிசியாநு
வித் தப்பெயர்கொள்கின்ற, கெடாதவொரு
சவிகற்ப சமாதியென லாகுங் கிளர்ந்தபுறச்
சத்தாநு வித்தமது கிளப்பில். 146

சச்சிதா நந்தவுரு வாகுவதே பிரமந்
தானெனவே தியானித்தலதுவாகுமென்க,
விச்சமா திகள்பயின்ற வலியினாற் றோன்று
மிரும்பிரமா நந்தநிலை தனின்மனஞ்சென்
றொடுங்கி, நிச்சலமாயலையில்கடல் போலிரு
த்தல் புறத்து நிருவிகற்ப சமாதியா மனோக
தகா மாதிக், கச்சமறு கரிதானென் றெண்
ணுதலுட், டிரிசியாநுவித் தப்பெயர்கொ
ள்சவிகற்ப சமாதி. 147

சங்கமறு சச்சிதா நந்தவொளி யுருவாந்
தானெனச்சிந் தித்திடலுட் சத்தாநுவித்த
ம், பொங்குறு தன்னநுபூதி ரசந்தோன்றும
தனாற் புகன்றதிரி சியஞ்சத்த மெனுமிர
ண்டு மகன்றே, யிங்கசைவி றீபமெனப் பூ

தமற விருத்த லிலங்குறுமுண்ணி ருவிகற்
பசமாதியிவ்வாறானுந், தங்கலுற வொழுகு
மியோகிக்குமன மெங்குச் சரிக்குமாண் டா
டெலாஞ்ச மாதியென லாகும். 148

நக்கமா ஞாநபல நான்குதுக்கா பாவஞ்
சர்வகா மாத்தியொடு கிருதகிருத் தியமே,
தொக்கபிராத் திப்பிராப் பியங்களென வ
வற்றுட் சொல்லியதுக் காபாவ மிகபரத் தா
விரண்டாம், பொய்க்குமோர் தூலவுடம்
பொழிவழிநீ நாற்றம் புதுபிணிகண் முத
லனவுஞ் சூக்குமதே கத்து, மிக்ககா மாதி
யுங்கா ரணத்தினிலவ் வாதி வியாதிகட்கு
வித்தாம்வா சனையுமிகத் திடும்பை. 149

மித்தையெனு மாயாகா ரியவுடம்பா
திகளின் வேறாய துரியஞா நத்தின்மே
லாக, வைத்தவொரு போகபோத் துருக்க
ளிலா மையினால் வரஞாநிக் கவ்விடும்பை
மூன்றுமிலா திருத்தல், பொய்த்தவிகலோ
கதுக்கா பாவமென லாகும் புண்ணியம்வந்
தென்றுபோம் பாவமென நின்ற, சித்தமு

றுசிந்தனையே பரலோக துக்கந் தெரியினெ
னப் புகன்றிடுவர் திருக்கறுநல் லறிஞர்.

ஞாநநிலை யடைதலுந்தா மரையிலைநீர்
போலஞாநியிரு வினையுமுறா மையினாலிந்
தநத்திற், றீநணுகு மழலில்விற கிலாதது
போற் கருமச் செயலிலவ னுமவனி லஃதி
ரா மையினான், மானழலுண் வநத்திலுறு
தது போல ஞாந மயனைவினை யாவுமுறா
மையினாலச் சிந்தை, தானவனி லெழாதிரு
த்தறனையுரைப்பர் மேலோர் தக்கபரலோக
துக்கா பாவமென வன்றே. 151

எல்லாவாழ் வினையுமுறுஞ் சார்வபௌ
மாதி யிரணியகர்ப் பாந்தமாய் மேன்மேல்
வேண் டுற்ற, நல்லாநந் தங்களெலாம் பற்றி
லா வறிஞ னணுகுதலான் ஞாநங்கொண்
டறிசிவத்தின் கூறாய்த், தொல்லாநந் தங்க
ளெலா நிற்கையினா லவற்குத் தோமிலகண்
டாநந்தச் சித்திதோன் றுதலே, பொல்லாத
வினைப்பகையைக் கடந்தபெருந் தவர்கள்புக
ன்றிடுவர் சகலகா மாப்தியென வன்றே.

தத்துவஞா னத்திற்கு முன்னமிங்
கடையத் தக்கவிட்டம் பெறவனிட்ட வொ
ழிவிற்கு வேண்டி, வைத்தவுழ வாதிகளுந்
துறக்கமுதல் பெறற்கு மகமுதலா யினவு
முத்தி சாதனமா ஞான, சித்தியுற மிகுசவ
ணாதிகமுமறி ஞர்க்குச் செய்வனவாந் தத்து
வஞா னத்தின்பின் குடும்பப், புத்தியொடு
பலபோகத் திச்சையிலா மையினாற் புகன்ற
வுழ வாதிதொழில் யாவுமில்லை யாமால். 153

வந்துசிறு சாளரத்திற் றோன்றுபரமா
ணு வான்கதிரின் மிகுமொளியிற் றோன்
றிடா வாபோ, னந்தலுறு சிற்றறிஞன் விட
யமாங் கரும ஞாசியிடைத் தோன்றாமை
யாலியற்றத் தக்க, முந்துமக முதலனவிங்
கிலைபிரமா நந்த முதலுண்மை யெய்தலாற்
சவணாதி யெல்லாஞ், சிந்தையுறவியற்றுமள
வாகுமதா விதுவே செப்பியவக் கிருதகிருத்
தியத்துவமென் றறியே. 154

முற்றலுறு விசிட்டபுண் ணியபரிபா
கந்தான் முத்திவிருப் பரியகுரு வழிபாடு

பெருநூல், வெற்றிதரு சவணாதி யறிவறியா
மைகளின் விவேகமிகு மஞ்ஞான வழியொடு
தன் னுண்மை, பெற்றசமு சாரதுக்க நிவிர்
த்திநிசா நந்தப் பேறெய்த லேபிராத் திப்
பிராப் பியமாம், பற்றுமுயர் முத்திவகை யிர
ண்டாகு மவைதாம் பகர்சீவன் முத்தியொ
155
டுவிதேககை வல்யம்.

அறிவுடையார்க் ககமாந்மா வொடுவெ
ருசம்பந்த மகறலினாற் பிறருடல்போற் றன்
னுடலந் தனிலு, முறுதிதரு மபிமான மின்
மையே யாகி யுண்ணுமநு பவவொப்பால்
வருபிரா ரத்த, வறுநுகர்வுண் டாஞ்சுழுத்
தி யின்வலியே போல மந்தாநு சந்தான மா
தலிற்றே காதி, செறியபிமா னங்கழன்றுந்
கடமுதித்தஞ் சுழலுந் திகிரிபோல் வா
156
தனையா லுறல்சீவன் முத்தி.

பரமமா ஞானந்தோன் றுதலுமே கதிர்
முன் பாயிருள்போ லஞ்ஞானத் துடனதன்
காரியமாம், பரமுதலா யினவனைத்து மசன்
றிடுதெ ருனே புகலரிய விதேககை வல்லிய

மென் றிசைப்ப, ருரமுறுமிங் கிதுவாகச்
சீவன்முத்தி யுளதென் றுரைப்பதெவ்வா
றெனிற்கயிற்றி னரவமயக் கொழிந்தும்,
வருமதன்கா ரியமாகும் பயகம்ப மாதி மரு
வுதல்போன் ஞானத்தா லஞ்ஞானங் கெடி
னும். 157

அதனதுகா ரியமாகு முடம்பாதி நிற்கு
மதனானும் பிரமஞா னந்தோன்றும் பொழு
தே, சிதைதருமஞ் ஞானமுட னுடம்பொழி
யுமாயிற் றிகழ்பிரம வித்தியா சம்பிரதாயந்
தான், கதியொழியு மதனானும் பரசிவனாற்
பிரமன் கமலனா லுயர்பிரசா பதியவனான்
மநுவாம், புதமநுவான் மநுடருணர்ந் தன
ரெனவே முறைமை புகல்சுருதி விரோதமா
மதனானு மன்றே. 158

செஞ்ஞானிக் குரித்தாகுஞ் சீவன் முத்தி
சித்தித்தற் குற்றபிரா ரத்தவா தனையோ,
டஞ்ஞான லேசசற் பாவவுடம் பாட்டா லாக
நிலை யுஞ்சீடர்க் குபதேசா திகமு, மெஞ்ஞா
ன்றுங்கிடைத் திடுமாலச்சீவன் முத்தற்கிரி
தருசஞ் சிதமங்கி புகுமுளிபுற் போல, மெய்

ஞானத் தாற்பிரா ரத்தநுகர்ந் தொழியு மேல்
வினைகூ டாதநதி காரியா தவினால். 159

பெற்றவுயர் ஞானத்தா லொழிந்தவினை
தானே பிராரத்த போகத்வத யளிக்குமெ
னிலதுமே, லுற்றவுட லுற்பத்தி தனையுமிய
ற் றுறுமென் றுரைப்பில்வறு விதைநுகர்ச்சி
க் கன்றியே முளைக்கு, மற்றதுதான் காரண
மன்றதுபோல ஞானி வருகருமநுகர்ச்சியின்
னேயொழிவ தாகி, யற்றமுறு பிறவிமேல்
விளைத்திடுதற்கேது வாகாதென் றியம்புறு
வரறிவறிதக் கவரே, 160

அறைந்தநுகர் வினையதுதான் லோக
யாத் திரைக ளநதிகரித் துறாஈரற்கே யோ
ருடம்பு தன்னிற், செறிந்துநுகர் வாமவற்றி
னதிகிருத ராகிச் சிறந்தமா புருடர்க்குத் தச
சங்கை யுடம்பி லுறைந்தலது தீர்ந்திடாதெ
னினுமறைப் பின்றியுறுதலா லொருவனுக்
கிங்கிளமைமுதற்பேதம், பிறந்திடினு மவ
னுக்கோ ருடம்பேயாய் நின்ற பெற்றிபோ
லாகுமென வுணர்ந்திடுக தெரிந்தே. 161

விடயங்க ளனைத்தினுக்கும் பொய்ம்
மைசா திக்கு மெய்ஞ்ஞாந் தனக்குமவைக்
குண்மைசா திக்கு. முடவினுகர் வினைக்கு
மொன் றற்கொன்று விரோத முண்மையி
னான் ஞாநிக்கு நுகர்வெங்ங னென்னிற்,
கெடுகநவு முதலவற்றுண் மைதுநா திகளாங்
கேடினுகர் வாதல்போற் பிராரத்த போக,
விடயங்களுண்மையா யலதாகா தென்னும்
விதியின்மை யானுகர்வு முணர்வுமுரா னா
மால். 162

வந்தமய லொழிந்தளவே யிப்பியிடை
வெவ்ளி மாய்தல்போ லறிவினா லஞ்ஞாநங்
கெடலு, மிந்தவுல கதுதோற்ற மேயிலா
மையினா லெங்ஙனமாம் வினைப்போக நுகர்
ச்சியெனி லிப்பி, தந்தவிரசதநிருபா திகப்ர
மை யாகுந் தன்மையா லுணர்ந்தளவில் வெ
ள்ளியுரு வொழியும், பந்தமுறு மிதுசோபா
திகமாகு மிதனாற் பகர்ந்ததுபோ லன்றாமற்
றெங்ஙனெனி லுரைப்பாம். 163

தடத்தி னுயர் கரையமர்வோ னத்தடத்
துப் புனலிற் றானதோ முகமாக விருப்பது

பொய்யென்று, படைத்ததெளி வுளமோ
டிருப் பினுமதோ முகமாம் படிவந்தோன்
றுதல்போல மூலவகங் கார, மடுத்துவருசீவ
பாவா திகமோ மித்தை யறிதுரியன் றானே
னவே யுணரினுஞ்சீ வாதி, தொடுத்தவுல
குறுதலினாற் சீவன்முத்தன் றனக்குத் துய்
க்கும் வினைப்போகவிவ காரமுடம் பாடாம்.

சீவன்முத்தற் குரியனவா மயித்திரி
யேகருணை திகழ்முதித முபேட்சையெனு
ஞ் சற்குணங்க ளவற்றுண், மேவுறுசற்புரு
டரோடு நட்புமைத் திரியா மெலிதருதுக்
கிகளிடத்தி னிரக்கமே கருணை, யோவறு
நற்புண்ணியர்பால் விருப்பமே முதித முவ
ப்புவெறுப் பிரண்டுமிலா துலகதனி லியற்
றும், பாவிகளை விடுதலே யுபேட்சையென
வறிகப் பயனாந்தச் சீவன்முத்தற் குளவவை
165
யீண் டுரைப்பாம்.

ஞாநரக்கை தவஞ்சகல சம்வாத முட
னே நவிறுக்க வொடுக்கமொடு சுகாவிற்பா
வந்தா, னானவற்றுண் மருவும்வாசனையழிவு
மநத்தி னடக்கங்க ளாற்புத்தி நிருமலமா

யிருத்தன், ஞாநரக்கை மநம்பொறிசட்
கொருமையே தவமா ஞாநியென வுலகமெ
லாம் வழிபடல்சம் வாத, மானமநக் கிலே
சமற லேதுக்க வொடுக்க மவற்றினாற் பந்த
மறல் சுகாவிற்பா வந்தான். 166

கூறிகளோர் பத்துளவாம் ஞாநமயற்
சவைதாங் குரோதமின்மை வைராக்கியம்
பொறிபுலன்க ளடக்க, லறமுதவு சமைத
மையே சநப்பிரியத் துவமோ டலோப
மொடுகொடையபய நிருமதமென் றறிக,
நெறிமருவு சீடரொடு பத்தருதா சீநர் நிலை
யில்பா விகளென்று நால்வகையோ ரிடத்
து, முறையினநுக் கிரகம்வந் துறுமருள்
கொள் சீவந் முத்தனா லென்பரவை முறை
யினெடுத் துரைப்பாம். 167

தெரிவரிய சீவந்முத்தன் றனைநம்பு
மதனாற் சீடற்கு முத்தியுமன் பொடுவழிபா
டதனைப், புரியுமுயர் பத்தற்கு நல்வினையு
மவன்றன் புநிதமுறு சரிதமது கண்டவுதா
நசீர்க், குரியபுண் ணியவிருப்பு மவன்றன்

வடி வினைக்கண் ணுறுதன்முத லானவற்
றூற் பாவிகட்குப் பாவ, விரிவுமுறு பெ:ன்
பர்தருக்காதியாலாத லெங்ஙனெனின் முத்
தனாற் பிரமோப தேசம். 168

மறைப்பகலு மொருபிரம சொருபமா
தலினன் மகிழ்ச்சிவெறுப் பிலாவீசற் க
நுக்கிரகஞ் செயவு, மொறுப்புறவும் வரும்
வினையி னோராலத் தொழில்க ளுறுதல்
போற் சாதகர்தம் பக்குவபே தத்தாற்,
சிறப்புறுநல் லுபதேசா திகண்ஞாநிக் செய்
துஞ் செப்பியவில் விலக்கணமொ டிராது
பல முறையாற், றுறப்பிலருட் சீவன்முத்த
ரிருப்பதென்கொ லென்னிற் றுணிவுதோ
ன் றுறமுதுநா ளுருகுத்தபரி சுரைப்பாம்.

வந்தணையும் பிராரத்த வாசனைதீவிர
மே மத்தியமந் தஞ்சுத்த மெனவொருநான்
காகும், பந்தமறு ஞாநியா யினும்போகத்
தழுந்திப் பசுப்போலத் தன்மகிழ்ச்சி மாத்
திரமா யிருத்தன், முந்துரைசெய் தீவிரம்
போகச்சிறப்புற் றிடினுமொழியாம்ம தற்பர

னுய் விநோதமே புரிந்து, மைந்தரென விரு
த்தன்மத் தியம்போக மனைத்து மாற்றி
மிது நட்போலா நந்தமுறன் மந்தம். 170

உலகவழக் சுகன்னுநிரு பாதிசாங் மாவி
லுற்றதற் பரஞ்கிப் டபரமுத்த னெனவே,
யிலகுசுகத் துடனிருத்தல் சுத்தவா சனை
யாமென்பரிந்நால் வகையாகுங்கருமவா சனை
யாற், றலைமைகொண்முத் தர்கள்வே றுவே
றுய வொழுக்கஞ் சாரினுஞ்செந் நெறிகோ
ண நெறிபெருமா நதிக, ளலைகடலிற் புகு
தல்போன் முடிவின்மெய்ப் பரமா யமர்தரு
நன் முத்திசுக மொருபரிசென் றறியே.

இச்சையுட னநிச்சைபிற ரிச்சையெ
னு மிவற்று லியம்பலுறு பிராரத்த மூன்று
வகைப் படுமா, லச்சுரர்க ளானும்விலக் குத
ற்கரிய வாகு மபத்தியஞ்செய் திட றனக்கே
கேடெனவிங் கறிந்து, வைச்சுமது புரிவித்
த விச்சைசெய்யே னெனினு மன்னவர்தம்
மாணைபோற் செய்வித்த லநிச்சை, யிச்சைய
நிச் சைகளின்றி யிருந்துமய லோரா லின்ப
துன்ப நுகர்வித்தல் பிறரிச்சை வினையாம்.

இப்பரிசு மூவகையாம் பிராரத்த வினை
வா லெண்ணல்பல வொழுக்கமாஞ் சீவன்
முத்தற்கிந்த,மெய்ப்பொருளை வதிட்டனு
ரதன்றுருவா சன்சீர் வியாதனொடு சுகன
வாம தேவனருட் சநக, னுப்பரிய ப்ரத
னெழிற் சௌதமனே முதலா யுளர்வருத்த
நாபேத முணர்த்தலுறு மிங்ஙன், றுப்புதவு
பிராரத்தங் கொளினஞ்ஞா நிக்குஞ் சுத்த
னுக்கும் வேறுபா டெங்ஙனெனின் மொழி
வாம். 173

மண் ணுலகில் விராத்திரியர் சோத்திரி
யர் தமக்கு மறையொழித லோதலா லன்றி
யுணன் முதலா,யெண்ணவரு செயலான் வே
றிலாமையது போல விதயபந்த முறவொழி
த லாலன்றிப் போக, முண் ணுநிலை யதனு
லஞ் ஞானமுடை யோர்க்கு முணர்வுமய மா
ய்நின்ற சீவன்முத்தர் தமக்கு,நண்ணிவரும்
வேறுபா டிலையெனவே நவில்வர் ஞானநூல்
பலவுணர்ந்த நல்லுணர்வி னவரே. 174

தத்துவஞா னத்தினுற் பிரமமடை ந்திடு
மேற் றறுகண்வரிப் புலிகண்டோன் போற்

சீவத் துவத்தை, யத்தலையே யழித்திடுமோ தலினலச் சீவ னழிவுதனக் குடன்படுமோ வெனிற்கடவுட் டன்மைக், குய்த்தவா தர வினற் கங்கைமுத லவற்று ளொழிப்பத னுக்கிசைவர்நரத் துவமதுபோ லென்றும், பொய்த்தலிலா த்துரியவடி வாம்பிரமத் துவத்திற் பொருந்தத்தன் கேட்டினுக்கிங் குடம்படுஞ்சீ வனருன். 175

வாதரா யணன்முதலோர் போர்சாப முடனே மற்றருள்செய் வலியுடையோன் றத்துவஞா னத்தோ, னேதிலா னலனெனி லவ் வலிதவத்தின் பலமா மிலங்குதத் துவ ஞான பலமன்ரு மாயின், மாதவமே ஞானத் திற்கேதுவெனுஞ் சுருதி வழக்கினற் றவமி லர்க்குத் தத்துவஞா னந்தா,னேதெனிலாஞ் சாபாதிக் குச்சா காமிய மேயே துநிட்கா மிய தவஞா னத்தினுக்கென் றறியே. 176

வேதவியா சாதிகட்கு ஞானம்வலி யிர ண்டுமேவுமே யெனிலவர்கட் கிருதவமு மு ளவா, மாதவின லவ்விரண்டு மாகுமொரோர்

தவமே யாயினேவ்வொன் றேயடையு மத னன்மா றின்ரு, மேதையாஞ் சாபாதி வலி யிலர்க ளாகி விதியிறத் துவஞானி தனைக் கிரியா திட்ட, ரோதுவார் நிந்தையெனி லவர்தமக்கும் விடயத் துழல்பவரா னிந்தை யா தலிற்குறைவின் ருமால். 177

உலகிறந்த சீவன்முத்த னுகர்வினைவா சனையா லுண்பொருள்கள் பலகவர்ந்து மௌ னமே யுற்றும், பலதிறங்கண் மொழிந்துமுப தேசநெறி புறிந்தும் பரதவித்து மகிழ்ந்து மிகு வேடங்கள் புனைந்துங், கலைதுறந்து மு டையுடுத்துங் கல்விபல பயின்றுங் கல்லாது மாதர்முயக் கிடையுற்று மிவ்வா, றலகிறந்த நடையுறினு மருள்விளையாட் டென்றே ய வன்றனைநம் புகவையமொருசிறிது முரு மல். 178

என்றுமெவ் விடத்தினுமோ ருடம்பு முரு தொன்ரு யிருந்தசச்சி தாநந்த சிவ சொருப மாத, னன்றிதரு விதேககை வல் லியமென் றிசைப்பர் நவின்றவதை யெய்து

மா றெவ்வாற்ரு னென்னிற், பொன்றலி னித் தியகருமா நுட்டானந் தன்ஞற் புண் ணியமப் புண்ணியத்தாற் பாவவொழி வத ஞற்,குன்றலறு சித்தசுத்தி யதஞற்பொய்க் குடும்பக் குற்றரிகழ் வதஞன்மெய்த் துறவு துறவதஞல். 179

முத்திவிருப் பதஞனே புறக்கரும வொ டுக்க மொழிந்ததஞல் யோகரிலே முயற்சி யது தன்ஞற், பொய்த்தலறு துரியவிழை வத்துரிய விழைவாற் புகழருமா வாக்கியவா ராய்ச்சியத ஞனே, யத்துவித ஞாநமத ஞலவிச்சை நாச மதஞற்பொய்த் துவிதம யக் கழிதலதஞனே, மெத்துசுக துக்கவினை வொழிவதஞல் விருப்பு வெறுப்பறுத லத ஞலொண் விதிவிலக்கோய் வதஞல். 180

வினையிரண்டு மகறலத ஞற்றேக பாவ விச்சிந்தி யதஞனே பாசமெலா மொழிதல், பினையறைந்த வதஞனே பராபரமாய் முடி வாய்ப் பெயர்சாதி குறிபெரு தொன்ருகி வாக்கு, மநமிறந்து நித்தியா நந்தமய மாகி

மறிவிலா விதேககைவல் லியம்வந் தெய்து, மெனவறிந்து துணிந்திடுக சுருதிகுரு பர ஞலின்பவீ டடையுநெறி விரும்புறுமுத் த மரே. 181

வேதமுத லாகியநூ லனைத்தினுஞ்சொ ல் பொருளை விளங்கியிடக் கரதலா மலக மெனக் காட்டிப், போதமய மாகியபே ராந ந்தத் தழுத்தும் பொருவிகந்த விந்நூலை யுமு முத்தி பெறற் குரிய, சாதகநான் கினையுமு டைந்தெவரானு மென்றுந் தடுப்பரிய பிற விநோய் தணிப்பதனுக் கெண்ணி, யாதரவி னருட் குரவன் றனைத்தேடி யுருகு மன்பு டையோர் தமைக்காணி னளித்திடுக வுவ ந்தே. 182

வேதாந்த சூடாமணி முற்றுப் பெற்றது.

வேதாந்த சூடாமணி செய்யுள் 184.

பாயிர முள்படச் செய்யுள் 184.

சர்வஞ் சின்மயம்,

